

Edebiyat Defteri

Pınar CETİN **-Yazıları-**

Oluşturulma Tarihi:
28 Mayıs 2021 Cuma

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Cana dokunmak

SEVGİ öyle bir tohumdur ki ekildiği her yürekte GÜNEŞ açar, umutlar çiçek açar meyve verir... Gönlünde bu tohumu barındıran İNSAN huzurun, mutluluğun, aydınlığın...ANAHTARINI ele geçirmiştir... Yeterki Gönülden sevmeyi bilelim, özümüzde benimseyelim... Hangi gönül kayıtsız kalabilir,..Hangi gönülde çiçekler açmaz?..Hangi mevsimin tüm renkleri farkına varılmaz, yaşanmaz?... SEVGİ'yi barındıran, koruyan...her İNSAN, yüreğe dokunmasını bilen insandır... İçtenlikle sevdiğimiz sevdiğimiz, TENE değil CANA dokunabildiğimiz...

İnsan kalabilmek

İnsanlarda, Bazen bir gülüşü, bazen bir sesi, bazen çocuksu hallerini, bazen ruhu, bazen bir bakisi seversin... İnsanlarda ki tüm özellikleri sevmen mümkün değildir... Hiç bir insan mükemmel değildir... Boşver onlar ne düşünürse düşünsünler... Sen Onlarda mutlu olduğun özellikleri gör, al ... Değer verdiğin özelliklerdir onların her biri... Onlar sevmeselerde olur, Sen seviyor ve mutlusun ya ona bak... Hayatında bir kere bencil ol gitsin. Bir kere de kendin için, icinden geldiği gibi yasa...Bazen oda lazım...Sevgi karşılıksız değil midir? Sen yüreğinin atısına bak... Korkma yüreğinde ki heyecandan, mutluluktan... Yaşa doyasıya yaşa.... Hiç bir düşünce alıkoymasın yaşadığın duygudan seni... En kötü hastalıklar, yokoluslar... Duyguları Bastırmaktan, yaşayamaktan, sevmeyi ve seilmeyi bilmemekten gelir.... Eğer duyguların varsa hala ölmediyse, Seni Sen yapan değerleri, sevmeyi, seilmeyi, merhameti vicdanı hakkı hukuku...unutmadiysan İnsansın!...İnsan kalmayı başarmışın demektir. Bundan gerisi teferruattır...

Yürek ve Vicdan Sesi

Yüreği ağırlaşmış, kocaman bedeni küçücük yüreğinde küçüldükçe küçülmüştu...Gözleri çukurlasip anlamlı bakışları yerini buğulu gözlere bırakmıştı. Yok oluyordu umutları hayalleri birer birer... Ruhu bedeninde can çekiyor, nefes alışları güçlkle duyuluyordu... Koca bir harebenin yok olmaya yüz tutmuş kırıntıları kadar güçsüz, çaresizdi... Nedenini bilmediği meçhul bir hastalığın pençesine düşmüş ve yaşarken yavas yavaş ölüyordu... Bedeni, ne yüreğini ne kalbini...tasıyabiliyordu. Görkemli hayatının büyü bozulmuş yerini Büyük bir suskunluğa bırakmıştı. Kim bilir belkide düştüğu O amansız hastalığın sebebi vicdan ve yürek sesinin ruhunda tutuklu kalmasıydı.... YUREK VE VICDAN SESİ, hiç bir Ruhda, SUSMAYA, SUSTURULMAYA Mahkûm edilmeyecek kadar özel, güzel ve anlamlı kalmalıdır....

Iki Tercihden Biri

Virane, yıkık, harabeden...farksız yüreğinden, iki damla umutla çıkmıştı yola... Denizin uçsuz bucaksız ihtişamı karşısında yudumlarken çayını, Yaşamla ölüm arasında dalgalar kadar sert, gelgitler yaşıyordu. Beyni ölüm çığlıkları atıyor, yüreği yaşam çığlıkları.. iki yol vardı önünde ya beynin sesine kulak verip yaşarken ölecekti. Yada yüreğinin sesine kulak verip, sevgisizliğin, çaresizliğin, hayal kırıklıklarının...üstüne üstüne gidecekti...Hayata alaycı bakışlarla bakacak, inatla hayata gulumseyecekti... Denizin derin sularında kaybolmuş, inci tanesi kadar yalnız hissediyor, birşeylerin, birilerinin... Su yüzüne çıkarmasını bekliyordu sanki... Gözler dalgın, yürek bir o kadar ırakti bedenine...Tüm bu düşüncelerinden, "abi alman mi? sıcak, sımsıcak gevrek, kırık kalplere iyi gelir" sesiyle irkildi... Kafasını sesin geldiği tarafa usulca çevirdi. Karşısında elbisesi yamalı, ayakları yalın, saçları dağınık... fakat gözleri sevgiyle, umutla bakan... ve tüm caresizliklerine rağmen gülümseyen dokuz on yaşlarında elindeki gevregi kendine uzatmış bir kız çocuğu duruyordu. Gevregi alırken "iyi geldi be çocuk" dedi. Cocuğun Saçlarını okşayıp yanağına kondurduğu küçük buseyle tüm ruhu yeniden temizlenip can bulmuş üzerinde ki hayatın tüm yorgunlukları son bulmuştu. .. sanki. O artık tercihini yolunu seçmişti. Kim bilir belkide umutlarımıza, yaşama sevincimize, hayata dair yaşanacak tüm güzellikleri... Elimizle tutacak kadar yakınız...

Dostluk

Çocukluğundan tut da büyüdüğünde bile verici ve iyi niyetli olursan herkes üstüne gelir...ama bir tek dostun gelmez... Bir tek o bilir acini, sevincini, hüznünü, mutluluğunu... Herkes seni sevdiğini söyler aslında yalandır... Sadece çıkarlar ve menfaatler için sevdiğini söyler... Derdine çare olmaz, hic bir zaman neyin var demez sadece sormak için sorar.... Gozyasların yüreğini parcalarken Onlar sadece Sende görmek istediklerini görür... Sevgini, saygini, iyi niyetini...hoyratça kullanırlar buda yetmezmiş gibi arkasından kendi suçlarını kapamak, yerine getiremedikleri sorumluluklarını ortmek için Seni suçlarlar acimasızca... Ama Sen yine susarsın... Onlar Sen sustukca sevginden saygından... sustugunu düşünmezler... Ve bir gün gelir patlarsın haykırırsın yeter dersin... Ama gene sen suçlu olursun... Bu sefer daha acimasız gelirler üstüne... İşte o gün senin değil yüreğinin konuştuğu gündür... Ve o gün Allah her zaman kinden daha çok seninledir... Aslında Onlarda kendi acılarından haklıdırlar... Çünkü senin fitratında iyi niyet, sevgi merhamet, vicdan...varken Onların mayasında da bencillik, fesatlık... Vardır... Herkes kendi yasadığını bilir, bir baskasının ne yasadığını anlayabilmesi görmesi için bencillik ten uzak, empati yapma ve sag duyusunun gücününun...yüksek olması gerek....Eğer etrafında dostun ve gerçek arkadaşların var ise dünyanın en büyük ailesine ve zenginliğe sahipsiniz demektir.... Allah bu tür meziyetleri olan herkese insallah dost, gerçek arkadaş serbetinden içmeyi nasip eder de bu hayati gerçekten yaşar ve hayatın kendi eksenleri etrafında donmedigini anlayıp bencillikten uzak bir hayat yaşarlar...Yeni bir gün herkes için güzelliklere açılan kapının anahtarıdır bilene

Ölüm ve Diriliş

Her ölüm beraberinde bir yaşamı getirir... Bizim için bitiş olan bir başkası için başlangıçtır... Ve bizim için en büyük sınav o an değil, ondan sonra sergileyeceğimiz tutum ve davranışla başlar... Resmen YAŞAMA SANATI başlamıştır uslarımızda... Ya geçmişi hayatımızla özleştirir her günü matem havasında geçirir siyah-beyaz bir tabloya bakar, ot gibi bir hayata merhaba deriz!... Yada geçmişi unutmada n ders alarak yeni oluşlarda ki her güzelliğın, renkleriyle bezendirilen, her gün bir can alıcı noktasını keşfettiğimiz şaheser bir tabloya bakar İNSANCA, Zengin bir hayata merhaba deriz!... VAR OLMAKTA!.. YOK OLMAKTA!.. Kendi Seçtiğimiz bir YAŞAM SANATIDIR!... Hayata bakış açısı ise her yok oluştan sonra DİRİLİŞ yolunda kişiliğın Us'larda gösterdiği bakışa dayalı YARATICILIK SANATIDIR!..

Çağın Hastalığı...

Çağın hastalığı mevki, makam, para, öğrenme yetkisinden çok ezbere dayandırarak yapılan okul bitirme, lisans, doktora yapma...hızla yayılıyor. Ve bunları hayata lanse etme.. Kabileyet, yetenek, akıl, zeka... yok sayılarak insanları bu özellikleri ile sayma ve sevme, insanların kendilerine olan güven duygusundan çok artık bu özellikleri ile on plana çıkma arzusu... Bunları yaparken de vicdan, dürüstlük, adelet, hak, hukuk, emek duygularını yok saymayı en büyük meziyet sanmak... Tüm bunlar tabii çoğu zaman istem dışı davranışlar... Bakıyorum da etrafıma ne kadar çok çağın hastalığına yakalanan insan var... Gün geçtikçe manevi değerler teker teker yerini bu hastalığa bırakıyor... Bu hastalığın temelinde kendine güvensizlik yatıyor zannımca... Buda gösteriyor ki insanın insan olmasında en büyük etken olan kendine güven duygusunun beyinlere, ruha kanıksanması gerekiyor en kısa zamanda... Aksi takdirde makineden farksız bireyler haline gelmemiz içten bile değil... (tabii nadir de olsa mevki, makam, para, okul vs elde ederken insani özelliklerini kaybetmeyenler kişiler hariç bu sözlerim) İnsanoğlu artık kendine saygı ve sevgi duymayı bırakıp makamına, mevkisine, parasına saygı ve sevgi beslenmesine artık rahatsız olmayıp, aksine bunlarla hukmetmeyi vazgeçilmez görüyor... Üzgünüm sevgi, saygı, İNSANLIK bunlarla olmuyor... Ve bu tür insanlara da zerre kadar muteber etmiyorum... Dostluklarım, arkadaşlıklarım, iş ve özel hayatım hic bir zaman çıkar, mevki, makam.. üzerine kurulmadı bundan sonrada kurulmayacak... Gücünü insan olmaktan alan ve hayatına uygulayan her insan başımızın tacı oldu olacak ta... Kadir kıymet bilen, emeğe, insanlığa...saygı duyan tüm güzel insanlar bu hayatın mihenk taşıdır...

Candan Öte Can Evlatlarım

Canım oğullarım Furkanım ve Göktanım;

Bundan tam 17 sene önce 02.09.1998 tarihinde Çarşamba günü (Saat 17.30 da GöktanKurt) (17.31 de Furkan Kurt) dünyaya gözlerinizi açıp hayata minicik bedeninizle merhaba derken Bende Sizin sayenizde hayata daha anlamlı, daha sevgi dolu, daha umutlu aydınlık bir şekilde yaşama sevinciyle dolu olarak merhaba dedim...

Siz bakış açımı değiştirip, ufkumu genişleterek gülüşüm, ışığım, huzurum...oldunuz. Bu hayatta en anlamlı, en hayırlı...ne yaptın? deseler hiç tereddütsüz " iki fidana can verdim" olurdu... En büyük servetin ne? deseler "Bana can olan iki fidan evlatlarım" derdim.... Eminim bir sene sonra hayata hürriyetini kavuşmuş bireyler olarak adım atarken, şimdiye kadar olduğu gibi kendi ayakları üzerine basan, hür ama sevgi saygı dolu, vicdan ve inanç sahibi, hakkaniyetli, dürüst, kişilik, karakter sahibi, birbirine bağlı olarak hayatınıza devam edeceksiniz. Size her zaman güvenim, sevgim... sonsuz oldu olacaktır. Zaman zaman hem anneniz hem babanız olarak vazifelerimi yerine getirmemiş, zaman ayıramamış olabilirim.. Ama şunu bilmenizi isterimki yüreğim sizin sevginizle, kalbim sizin varlığınızla atıp, nefesim sizin solugunuzla can buldu. Siz Varsanız Ben Varım....Sizin doğum gününüz benim doğum günüm oldu....Yeni yaşınız Siz Canlarıma sağlık, sevgi, hoşgörü, birlik ve beraberlik, mutluluk, helal kazanç, başarı...tüm güzel hayırlı ne varsa beraberinde getirsin...

İYİ Kİ ERKEĞİMSİNİZ! İYİ Kİ HAYATIMDASİNİZ! İYİ Kİ VARSİNİZ! İYİ Kİ YAVRULARİMSİNİZ! İYİ Kİ GURUR ONUR KAYNAGİMSİNİZ! GÜLÜCÜKLERİNİZ GÜL YÜZÜNÜZ HİÇ SOLMASIN! ÖMRÜMÜZÜN SONUNA KADAR ÜÇ FARKLI BEDENDE TEK CAN OLARAK HAYATA DEVAM ETMEK UMUDU DUASI İLE DOĞUM GÜNÜNÜZ KUTLU OLSUN... SİZİ COK SEVİYORUM....02/09/2015

NOT: Size bu dünyadan göçüp giderken tek bırakacağım miras dürüstlük ve biliyorum ki siz ona canınızın son damlasına kadar sahip çıkacaksınız

Çocuk Yaştaki Kadınların Sesi

Daha on beşinde ya var ya yoktular
Yeni sürgün vermişti ruhlarında,
Geleceğe dair yaşanacak umutlar
Öğretmen, doktor...olup,
Köy köy, kasaba kasaba gezecektiler
Çocuk denilecek yaşta, babası yaşındaki
Erkeklerle evlendirilen, ağalık düzenine,
Töre illetine acımasızca, kurban edilen
Çaresizce boyun büken, kadınların
Sesi, kulağı, savunucusu olacaktı herbiri..

Söz vermiştiler! Kimi koca dayağında
can veren bacısına, kızına..
Kimi daha kendini dünyaya getirirken, kaybettiği, kokusuna hasret büyüdüğü Anasına..

..... Her biri ayrı ayrı hikayelerin kurbanı olmuşlardı...

Nereden bilebilirdi ki, apansız üzerlerine,
Kara gölge gibi çöken karanlık ellerin
Tüm umutlarını, hayallerini ellerinden alıp
Umutla yola çıktığı yarınlarında
Beyaz örtülerinin kefeni olacağını,
Analarıyla aynı kaderi paylaşacaklarını..

Sessiz sedasız ebediyete giderken,
Gözlerinden yanaklarına inen iki damla
Gözyaşı içinde, son sözleri oldu!..
Çocuk yaştaki kadınlarımızın
"Sözümüzü tutamadık Anam!.
Kıydılar gencecik bedenlerimize,
Hiç acımadan, nefislerine, heveslerine,
Sınır tanımayan İNSANLIK dışı egolarına
Kurban ettiler!..
Hayallerimizin aydınlık süsü beyaz örtümüz,
Karanlık namert yüreklerde kefenimiz oldu!..
Biz yaşarken diri diri mezara koyarken
utanmayan vicdan sesinden yoksun
münafık beyinler!..
Biz öldükten sonra arkamızdan timsah
gözyaşı dökmesin yeterli...

18.01.2016

Gönül Yorgunluğu

Bu hayatta en büyük yorgunluk gönül yorgunluğudur... İnsanı ne beden ne beyin yorgunluğu yorgun düşürür... En ağır emek işçisini düşünün akşama kadar tarlada, insatta...çalışmış evine gelmiş... Kapıda güler yüzle karşılayan bir eş, hoşgeldin diyen kapıda yolunu bekleyip ayağına terliklerini veren çocuklar... Bu insanda onca yorgunluğun zerresi kalmaz... Yada akşama kadar evinde çalışan kadınlarımıza ruhuna hitap edip okşayan elinde bir buket çiçek yada tüm sevecenliği ile nasılsın diyen sevgi dolu bir kalp... Karşısında hangi yorgunluk kalır... Birde tüm bunların tersini düşünün... Gönül çöktü mü her şey çöker... Beden göçer! Akıl göçer! Ruh çöker!... Diretmeyeceksin, kalmak için gönlüne liman olmayan kalplerde... Kalkacaksın efendi gibi kırmadan dökmeden adam gibi!... Gönül bu!.. Oyuncak etmeyeceksin heveslerine, egolarına... Kalbinide kalpleride sağlam tutacaksınız tutunmak için hayata... Aydınlık, huzur, sevgi dolu yarinlarınız için... Sarıp sarmayalacaksınız evladınızı sarmalar gibi... Olmadı mı? Dimdik başınızı egmeden eğdirmeden, egilmesine, yok olmasına, yorgun düşmesine mücadele etmeden... İNSAN gibi gitmesini bileceksin...

Umutlar Eskir mi?Eskirmiş

Umutlar eskir mi? Eskirmis... Her acı, her olumsuzluk, her açılan kapalı kapılar... Yeni umutları beraberinde getirdi... Sessizlikler sesi umut ettirdi... Ses gelince sessizlik umut edildi.... Dilekler, umutlar, istekler...hep eskidi... Büyüdükçe her şeyi içimizde büyüttük... Sahip oldukça daha çok istedik... Hic doymadık... Şükretmedik... Düşünemedik geçmiş, geleceği... Birbiriyle orantılarını. Hırslarımız, doyumsuzluklarımız Bize neleri kazandırırken neleri kaybettirir hesaplamadık. Hayatımızı hoyratça kullandık, sonra oradan oraya savrulduk. Anlamadık koybolduğumuzu. Görmedik savrulan yok olan hayatları. Kendimizle o kadar meşguldük ki unuttuk etrafımızdaki her olayın, her davranışın bizi etkilediğini... Hor gördük altımız da olan herkesi. Sonra karanlıklar içinde kaldık... Aydınlığı aradık durduk... Geç kaldık dedik... Halbu ki hiçbir bir şey için geç kalınmaz.... Sadece vaz geçilir... Kolay olan seçilir.... Etrafında olan her olayı, her insani eğer görür, duyarsan birde sahip çıkmasını bilersen elindeki, yüreğindeki servete mutluluk, başarı, aydınlık, zenginlik Senledir. Yeter ki vazgeçme... Eğer karanlıklar içindeyse hic kimseyi suçlama önce kendini suçla... Oyunu birileri yazar, birileri yönetir ama oyuncu her zaman Sen ve etrafında ki bir kaç figürandan ibarettir. Her şey oyunu, iyi oynayıp oynamadığına ve oynarken sergilediğin tavra, en önemlisi de etrafındaki figüranların oyunculuğunu küçümsememene bağlıdır.

Hoş Bir Seda

Beyhude bir ömür, bir gün daha yarılındı.

Kimine umutları aşılıyarak, kimi ne yok oluşları...

Herkes nasibine düşeni aldı. Ne bir gram eksik ne bir gram fazla...

Kimileri günün sarhoşluğuna gönül kapılarını teslim etti,

Kimileri sarhoşlukla gerçekler arasında bırakırken gönül kapılarını,

Kimileri sonsuza kadar kapadı...

Herkeste ayrı bir tat bıraktı yeni doğan gün, meçhule doğru yelken açıp giderken...

Kim bilir gün kapanırken hangi gönül kapısında hangi güzelliklerle son bulacak...

Yeni başlayan gün, güzelliklere tanıklık etsin, güzelliklerle son bulsun ki,

Yürekte beslenen her umut, sevgi, huzurda dilde değil, yürekte başlayıp yürekte son bulsun.

Böylece, tüm gönül kapıları geçici değil baki kalsın

Acıların, hüznlerin ömrü ise hazan yaprakları kadar kısa olsun tüm gönüllerde...

Her duygunun yaşanması, tadına varılması gerek ömür denilen törpüde...

Gerçek gönül kapısında vuslata kavuşmak için ateş ile kavrulup, su ile yağrulmak lazım...

Aşk, sevgi deryasında savrulmamak için...

Beyhude bir ömürde hoş bir seda olup, kalmak için...

Hayatla Yüzleşme

Yorgun geçirdiği bir günün ardından evine gitmek üzere beklediği otobüs durağında karmakarışık duygular yaşıyordu. Saat bir hayli geçti... Eli yamalı ceketinin cebine gitti... Sigara paketini çıkarıp son sigarasını yaktı. Derin bir nefes çekti.

Uzulca yanına yüzünde ki çizgilerden altmış yaşlarında olduğu anlaşılan saçları kırışmış, temiz giyimli bir teyze yaklaştı.

- Ne zevkli içiyorsunuz. Hiç içmediğim tadını bilmeme rağmen benim bile içesim geldi

Güldü... Dudaklarında içten içe beliren acı bir tebessümle kendinin bile zor duyacağı bir ses tonuyla
- Sağolun
diyebildi

Halbuki O,
Sigarayı dudaklarına götürüp içine çekerken, dumanı savrulurken etrafa insanlardan gördüğü ihanetin, vefasızlığın, hayal kırıklığının... yorgunluğunu, acısını yüreğinden atmaya çalışıyordu..

Ani bir refleksle gözlerinden akan iki damla gözyaşını, irkilerek sildi. Sanki yaşlı teyzenin sözleri beyinde balyoz etkisi yapmıştı.

Gözlerinin önünden otuz yıllık hayatı, on saniye içinde filim şeridi gibi akıp geçti..

Derin bir nefes alıp temiz havayı ciğerlerine kadar çekti. İzmaritime kadar içtiği sigarasını söndürürken sonsuza kadar sürecek mutluluğun sırrını yakalamıştı....

Her şeye rağmen yaşamak ve yaşatmak için, ppvereceği mücadelenin tatlı sarhoşluğu tüm ruhunu kapladı..

Sevgi tohumlarını yüreğinde yaşatmaktan, etrafına ekmekten asla vazgeçmeyecekti...

Bu hayata insan olarak gelmişti, insan kalacaktı...

Artık karmakarışık duyguları yerini içinde tarifi mümkün olmayan bir avuç huzura ve umuda bırakmıştı....

Yaşama Ölüm Arasında ki İnce Çizgi

Ölümle Yaşam Arasında ki İnce Çizgi

Her yağın yağmur damlası toprağa karıştıkca, misk, amber kokular hüşa içinde etrafımızı sarar.

Yeni doğmuş çocuklar kadar masum, saf duygular tüm yüreğimizi esir alır, ahenkle içimizde dans etmeye başlar

O an nerden gelip nereye gideceğimiz anı unuturuz. Taaki tüm görkemiyle kulağımıza usulca fısıldayana kadar "Hiç masum değilsiniz, bir gün bu koku sizi bana getirecek"

O zamana kadar hiç hatırlamadığımız vicdanımızın sesi devreye girer ve bizi tüm heybetiyle uyuduğumuz derin uykudan uyandırır

İç dünyamızda iç sesimiz eşliğinde hesaplaşmalar başlar. Kimi zaman aksayan, kimi zaman coşan emsalsiz yüzüyle hayatımızın her anı gözlerimizin önüne flim şeridi gibi dikilir

O an anlarız ki ömür,
Yaşama-ölüm arasında ki ince çizgiden ibaret

Ve bizler sadece kimi zaman gözlerimizden gelen iki damla hazin, kimi zaman yüreğimizden gelen iki damla sevinç gözyaşlarıyla hatırlarız

Topraktan gelip, toprağa döneceğimiz anı

11 Ağustos 2015 Ankara P.ÇETİN

İnsan

Bunca hayat tecrübesinden bir tek sonuç çıkarıyorum.
İnsanlar üçe ayrılıyor:

Birincisi, insan olmanın erdemini hazmedemeyecek kadar küçük düşünenler.

İkincisi insan olmayı insan kalmayı tercih edenler.

Üçüncüsü birincisinin kuklası ve maşası olmayı kabul ederek hayatını sürdürenler.

İşin acı tarafı ise üçüncü insanlar birinci insanların kuklası ve maşası olduklarının farkında bile olamayarak düştükleri zavallı durumluluk hali...

Bu yüzden verdikleri emeği İnsan olmayı becermek için sarfetmek yerine de her zaman işin kolayına kaçarak başlarına nasıl bir bela aldıklarını göremeyecek kadarda körler.

Bu tür insanların azıcık düşünme ve ileriye görme kabileyetleri olsa birinci insanların size yaptırdıkları iyi bir şey olsa sizi niye kullansınlar kendileri yapmak dururken.

İnsan olmak ve kalmak büyük bir ustalık, ince bir sanat, en büyük erdem ve güç, karakter, kisilik...

Herkes insan doğar ama asla insan kalamaz.
Rabbim her zaman İnsan kalan insanları korusun.

Bizler inşallah insan olma bilincini önce kendimiz idrak eder sonra evlatlarımıza asılayabilirler ve çocuklarımızda bu bilinçle hareket edebilir

Her şeyin başı
EĞİTİM

Bu hayatta Sözün bittiği yer
İNSANLIK, İNSAN OLMAK VE KALMAK

Hayattan Kesitler

Hayattan Kesitler

Gerçek sevgiler hiç bir zaman, hiç bir şekilde hiç bir korkuyu, endişeyi içinde barındırmaz.

Katkısız, arı, saf en doğal haliyle yüreğimizin içinde yer eder. İnsana yakışan en güzel elbisedir. Sevgi her zaman sahip olunamayacak en pahalı mülkdür.

Telaffuz ederken bile çok ince hassasiyet gerektiren, hayatımızda nadir insanların hak ettiği eşi bulunmaz çok değerli bir mücevherdir. Her insan taşıyamaz.

İçinde her türlü rengi, dili, dini barındırır. İçerik olarak bu kadar zengin, güçlü bir kelimeyi kullanırken dikkat etmeli bozuk para gibi harcanmamalıdır.

***** _____ *****

İçinden derinden derinden bir şeyler kanar. Anlam veremezsin. Yüreğinde hissedersin ama dile dökemezsin.

Nedir bu kadar içini acıtan?

Mutluluklar içinde iken unuttugun fakat en ufak sessizliklerde bile derinden derine kanayan hiç susmayan?..

Çılgınlık içinde sessizliğe boğan. Boğazında kör düğüm olan duygular... Bazen bir sevgiliye, bazen ana, babaya, eşe dosta duyulan özlem, ayrılıklar, hüznler, yok oluşlar.

Zamanında farkına varılmayan, kaybedince anlaşılan sevgiler.

Duyulan ama dokunulamayan acılar, iç geçirişler.

Bitik tükenmek bilmeyen geçici mutluluklar için hırslar, atılan kazıklar, değerlerin bir hic uğruna yok oluşları.

***** _____ *****

Mazin geleceğinin aynası olsun ama hic bir zaman geleceğinde ayağına takılan çakıl taşı olmasın...

Canını acıtmasına müsaade etme...

Şayet an gelir takılırsa canını acıtırsa da yüreğinde ki sevginin gücüne kulak ver...

Sevgin ışığın yol göstericin olsun

Tüm yaşananlarına inat...

Bir Memleket İstiyorum

Gözlerden akan yaş damlalarının arasında kaybolan çaresizliğin ve acının derin izlerini gözlerim göremedi.

Yüreklerde Nasır tutan çaresizliği yüreğim hissetmedi....

Başkalarına yapılan zulmü, haksızlığı yüreğimden dilime dökemedim.

Çünkü çıkarlarım karşısında gözlerim kör, Yüreğim ve Vicdanım suskun kalmayı, Dilim lal olmayı tercih etmişti.

Düşünce duyum ise, esaret kabullenmişti.

Artık ruhum ölü, bedenim canlıydı. Ama hepsinden önemlisi tüm bunların farkında bile değildim.

***** _____ *****

Bir Memleket İstiyorum!..

Topraklarında doğu-batı, Kürt- Türk-Laz demeden birlik beraberliğin olduğu, barış, sevgi, huzur kokan, gözyaşlarının akmadığı, bir hiç uğruna gencecik ana kuzularının canlarını terör lanetine yem edilmediği...

Herkesin içinde ki çocuğun ölmediği, çocukların öldürülmediği...

Kısaca her gün herkesin bayram ettiği...

Cennet TÜRKİYE CUMHURİYETİ'nin cehenneme dönüştürülmediği...

Hiç kimsenin buruk, acı, sefalet çekmediği.

Herkesin her gününün bayram havası içinde geçtiği...

Birlik ve beraberliğin kol gezdiği aydınlık, ferah, ölümlerin olmadığı, yaşanılacak...

Bir Memleket İstiyorum!...

21.02.2016 Ankara P.ÇETİN

En Kutsal Meslek Öğretmen Olmak

Bugün bir yerlere gelmiş, nefes alıyor, insanız diyebiliyorsak, bunda bizi eğiten ve öğretene, bizden hiç bir zaman emeğini sevgisini esirgemeyen öğretmenlerimize çok şey borçluyuz, payları çok büyük ...

Tüm öğretmenlerimizi sevgi ve saygıyla kucaklamalı, bize her gün bayram havası yaşatmayı amaçlayan bu değerli insanların her günün bayram sevinci içerisinde geçmesini sağlamalıyız...

İyi ki varlar, İyi ki bir çok evladın öğretmeni (Annesi, Babası, Abisi...) oldular ve hayatımızı renkleriyle bezendirdiler....

*****
*****

Bizlere insan olmayı, insanca yaşamayı, sevmeyi-sevilmeyi, dostluğu, vefayı, dürüstlüğü öğretene, asla unutturmayandır

Gönlümüzde, yüreğimizde taht kuran, Güzel insanlar iyi ki varsınız hayatımızda, hayatlarda bir şekilde...

Hep var olun, ışığınız, insanlık tohumlarınız hep çiçek açsın aydınlık yarınlar için....

*****
*****

Öğretmen demek; ana, baba, kardeş, Abi her şey demektir..

Hiç bitip tükenmek bilmeyen sevgi, ışık, bilgi yumağıdır..

Tüm sıkıntılara rağmen hiç bir beklentisi, karşılığı olmadan kucak açarlar, sarmaşık gibi bizleri sarıp sarmalarlar...

Onlar için ne söysek, ne yapsak, dünyanın tüm çiçeklerini versek, emeklerini ödemek mümkün değil...

Binlerce çocuğun geleceğini ışıkları ile aydınlatır, bir ülkenin geleceğini belirler...

Sevgi ve saygıyı en çok hakeden güzel insanlar sağlıklı, mutlu, huzurlu... yaşamayı da en çok hakedenlerdir.

Başta Baş öğretmen MUSTAFA KEMAL ATATÜRK olmak üzere ölmüş aramızda olmayan tüm öğretmenlerimize de Allah'tan rahmet dilerim...

Sizi yaktığınız ışık ebedi bir ışıktır...

Farkındalık

Hayatın Farkında Olabilmek...

Bakmayın Siz benim deli hallerime... İçimde ne fırtınalar eser, ne şimşekler çakar da belli etmem kimseye...

Bilirim ki her mevsimin kendine has güzelliği vardır.

Tek yapmamız gereken şey her mevsimi kendi tadında yaşamak gerekir...

Birbirine karıştırmadan, bulaştırmadan, severek, kabullenerek, mücadele ederek...

Sevgiyi, saygıyı, güzellikleri yüreğinde hissedip, yaşayarak...

İçine baharın kokusunu; yazın sıcaklığını; kışın saflığını, duruluğunu; son baharın kendine has yaprak dökümünü; hayatınla empati kurarak...

Her şeyden önemlisi başkasının gözüyle değil kendi gözünle, kendi yüreğinde can buluşuyla, farkına vararak...

Farklı olmak, insan olmak ve kalabilmek çevreyi etrafını dışlamadan, eleştirmeden, özüne dokunmadan kendinde farkındalık yaratmakla başlar....

Gönlünü güzelliklere açar, yüreğinde tebessümün sıcaklığını hisseder, gözlerinizle bakmayı görebilirsenez delilikle nitelediginiz herşeyin aslında hayatın bir parçası, yaşamın kaynağı olduğunu görebiliriz...

Hayat elimizden uçup gitmeden güzellikleri farketmek umuduyla ....

Delilik Sanatı

İnsanoğlu olup da deli olmayan var mıdır? Herkes içinde delilik taşır...

Sadece kiminde az kiminde fazla...

Ama mutlu olanlar deliliği içinde barındıranlar değil, dışa vurarak, yaşayanlar, yaşama cesareti gösterenlerdir...

Bu yüzden hayatın hiç bir tadını güzelliğini kaçırmazlar...

İçlerinde kötülük barındırmadıkları gibi hayattan kötü duyguların silinip yerine yaşama sevinci güzellikleri bırakırlar...

Onların olduğu yerde neşe, sevgi, huzur vardır...

Hayatı dolu dolu yaşamak vardır...

Etrafınızda böyle insanlar varsa bir günde dört mevsimi yaşarsınız...

Deli olmak her zaman akıllı uslu olmaktan iyidir... Dertler, kötülükler, riyakarlık... Her zaman hancı değil yolcudur...

Deli olmaktan delilikten korkmayın ruhunuz için...

Ruhunuzu günde en az bir delilikle şımartın yada en az bir deli arkadaş edinin...

Tüm hastalıklara iyi gelir...

Hepsinden önemlisi özgürlüktür...

İçinden geldiği gibi yaşamaktır ve asla yaşlanma yoktur...

Ruhları her zaman çocuktur ve gençlikle sınırlı kalır...

Delilik hayatta ki en büyük sanattır...

Sevgi Tohumları

Sevgi Tohumları

Her insan içinde farklı renkte yüzlerce sevgi tohumları barındırır ...

Her sevgi tohumu zamanla da farklı tonlarıyla dışa yansır...

Dışa yansıdığıında öz rengini kaybetmeden kendini koruyabilirse bu farklı tonlarda ki sevgi tohumları insanın gönlünde çiçekler açtırır...

Yaşama sevinci olur, yüzlerce insanın gönlüne de sevgi tohumları aşılır...

Böylece Hayat rengarenk renklerle bezenir...

Sevgi tohumları ile renklenmiş her hayat ise beraberinde yaşamın sert koşulları karşısında insanın gönlüne hoşgörü, sabır, umut, telepati...tohumlarını getirir.

Aslında Hayat kötü olduğu için çekilmiyor değil, hayatı güzelleştiren içimizdeki sevgi tohumlarının dışa yansıyan tonlarına sahip çıkamadığımız gibi renklerinin ölmesine müsaade ettiğimizden kaynaklanıyor...

Hayat bir yaşama sanatıdır.

Her insanda yaşama sanatını becerebildiği kadar mutludur, huzurludur.

11.11.2015 Ankara 2016

Bilim Sanat Sanatçı Ve Halk İlişkisi Hakkında

Bilim, Sanat, Sanatçı ve Halk İlişkisi Hakkında

Bilim ve Sanat Evrenseldir. Evrenselde Kalmalıdır. Bu alanda sunulan her hizmet, buluş, toplum yararına yapılan hizmet ve buluştur.. Siyasi düşünceler, emeller, kişisel görüşler, kişilik... bunlara dahil edilmemelidir. Bakıyorum çok güzel bir türkü, şarkı, şiir, buluş var ortada insanlar vay efendim onu yazan söyleyen solcu, sağcı, vay efendim kişiliği beş para etmez. Size ne ya kişiliğinden karakterinden görüşünden sanatı sanat olarak algılayın... Bunların evrenselliğini kabul edin etmiyorsanız bile Saygı duyun.

Sakin alınmayın ama Şair ve Şiir yazan arkadaşlar şu an bende bu alanda bulunan biri olarak bu alanda örnek vereceğim Çok usta kalem ve yer etmiş Şair, Şaire arkadaşlar var ortaya konan bir yazı ve şiir var fakat bir o kadar da eleştiri, şahsiyete, dokunan sözler var yorumlar da... Vay efendim şiirimi okumasın, beğenmesin şu kişi şiir yazamıyor, vay efendim yüreği yok yüreksiz vs ... Size ne ya şiir yazamıyor olabilir okur okumaz, beğenir beğenmez Siz eserinizi ortaya koyarsınız begenilmez beginilir yada usta Şair oldunuz diye yüreğini sorgulamak Size mi düşüyor.. Eser yazılıp halkın beğenisine sunulduktan sonra O Siz den çıkmıştır. Halkın malı olmuştur... Sanatçı eserleriyle konuşmalıdır...

Yada bakıyorum vay efendim o sanatçı Sağcı eserleri dinlenmez... Arkadaşlar Müzik Evrenseldir. Ortaya çıkan eser (türkü, şarkı..) evrensel olup yazanın kişilik ve görüşünü değil eserini çağrıştırmalıdır.. Selam vermez oturup yemek yemez vs yapabilirsiniz ama eserlerine saygı duymalı ve kişiliğinden ayrı tutulmalıdır..

Bu tür konuşmaları Bilimin Sanatın her alanın da ne yazık ki üzülerek görmekte duymakta ve izlemekteyiz. Sanatçı, sanatla uğraşan insan birleştirici, güzellikleri.. gören yüreklere kazıyan dokunan Gönlü Güzel İnsandır... Bilim ve Sanatın dili Sevgi, Saygı, İnsanlık, hoşgörü...dür. Öyleyse Sanatçının amacı da bunu yaymak, yaygınlaştırmak, pekiştirmek olmalıdır. Eserlerini Halka sunarken, paylaşırken... Övgüye, beğenilmeye takdir görmeye açık olduğu gibi aksine de açık olmalıdır.. Halk da Sanatçı da her kesimden her kesime saygıyı elden bırakmamalıdır..

Bilim, Sanat, Sanatçı, Spor... Evrenseldir... Halkın Malıdır.. Sevgiyi hak edip etmezler ama Saygıyı her zaman her daim hak edenlerdir...

Eserler ortaya konur ve halka sunulur... Herkes beğenir, beğenmez, okur okumaz, alır almaz ama ne olursa olsun bu olmadı böyle değil diye kişiliklere dokunulamaz. O zaman eserini o kitlelere sun...

Bilim, Sanat, Sanatçı, Spor... Evrenseldir... Halkın Malıdır.. Sevgiyi hak edip etmezler ama Saygıyı her zaman her daim hak edenlerdir... Bilim ve Sanatla Kişisel Duyguları birbirine lütfen karıştırmayalım. Sapla Samanı ayıralım...Ve lütfen biz biz olalım her daim Saygıyla kalalım... Saygılarımla

KENDİ/N/M/MİZ OLMAK...

Baktım alem denen mejlise ne çok adam gibi adam, insanevladı var dedim. Gözlerim güldü sandım dört bir yanımı bahar sarmış..

Biraz ileri gidip içlerine girip içlerine baktım. Gördüm ki insanevladı dediğimiz çoğu kişinin dili başka yüreği başka söyler. Düşene vurmaya, ayağına çelme takıp bir de kendi düşürmeyi.. O da yetmezmiş gibi etrafa düşmüştü ben kaldırdım diye hava atmayı..

Yada kusurları kapatmak yerine kusurları ulu orta yere yayıp, egosunu tatmin etmeyi marifet sanır...

Sonra çıkarlar er meydanına vaazlar verilir... Ben böyle ergeğim/kadınım. Ben böyle dürüst,böyle mert, böyle inançlı, böyle imanlı.. Herkes kendi çapında haklı, hiç bir kimse kusurlarını görmez imiş.. Şow yapmakta yok birbirimizden farkımız... Yalan dünya da yalanları oynar önce kendimizi sonra etrafımızdakileri kandırır geçinir gideriz.. Sanırsız ki düzen hep böyle gidecek, devam edece... Mutsuz iken mutlu sanırsız yalancı baharları yaşarken....

Şimdilerde farkettim ki etrafımda gerçek bahar hiç olmamış.. Hep yalancı baharları yaşayıp durmuşum.. Artık her geçen gün, her düştüğümde daha çok farkına varıyorum.. Kocaman bir alem de hep yalnızları oynamışım... Koca bir yalandan öte gidememişim...

Belki günler, belki aylar, belki de seneler sonra kimilerimiz bu alemde acı da olsa gerçekleri görür farkedebiliriz, kimilerimizde hiç bir şekilde görmeyiz şova devam ederiz.. Kimilerimiz de hiç soğ yapmadan gerçeklerin farkında olup gerçekleri oynar ta başından biri... Gerçekleri oynayanlar tutunamaz alem denen mejlisde kaybederler her zaman sevgi de, dostlukta, parada, mevkide, makamda.. Hep yoksuldurlar, hep ezikdirler.. Her zaman unutulmaya, aranıp sorulmamaya mahkum... Peki kime neye göre düşünmek lazım gerçekten insanlığın, dinin, imanının ne hükmettiğini zihnimizde biliyor ve uygulayabiliyorsak..

Yüreğimize, vicdanımıza dönüp bakalım. Sorgulayalım, düşünelim, yargılayalım lütfen hepimiz iyiysek, hepimiz insansak, hepimiz imanlı isek o zaman neden bu haldeyiz, yada kısaca alem denen mejlis neden gün geçtikçe kötüye gidiyor....?

Bence kimse dürüst değil, herkes menfaatleri doğrultusunda hareket edip oynadığı yalancı role önce kendini inandırıyor, sonra etrafındakileri.. Önce kendimiz olmayı kabul edelim, farkına varalım. Kimiz, neyiz, dilimiz ne yüreğimiz ne söylüyor... Eminim ne zaman yüreğimiz ve dilimiz aynı konuşur, uygular, yaşar, yaşatır... O zaman varız, insanız, mutlu ve huzurlu, sağlıklı, inançlı ve imanlıyız diyebiliriz...

Unutmayalım ki geçmişin, bugünlerin,yarınların aydınlığı yada karanlığı yüreğimizde ki gerçek duyguların dışarıya doğrudan yansımısından kaynaklanmaktadır...

Öyleyse kendi kendimizin farkına varmakta, farkındalık yaratmakta çok geç kalmadan hayata yeni günle yeniden başlayalım...Umutla, sevgiyle, inançla... Her şeyden önce önce kendine, kendimize yalansız bir hayat için merhaba diyerek... Bakmak için değil gerçekten gönül gözüyle bakmasını öğrenip, uygulayarak, kendim demeden kendimiz olmayı öğrenip becermeye başlayarak...

Hayatı yaşanılır hale getirmek her şeyden önce kendi iç huzurumuz için lazım.. Kendimiz mutlu değilsek hiçbir zaman başkalarını mutlu etmesini bilemeyiz.. Bilemediğimiz için de her zaman sevgiden, saygıdan yoksun yoksul bir hayatı yaşamaya mahkum oluruz. Zenginlik ne parayla ne pulla ne mevki ne de makamla olur. Zenginlik insanın ruh güzelliğidir. Yüreğinde yaşattıklarını dili ilede söyleyip uygulayabiliyorsa kendi olmayı becerebilmiş demektir.

Yalan dünyaya gerçek olmayanları yaşayıp yaşatarak değil, yalan dünya da gerçekleri yaşayıp yaşatarak gerçek dünyaya kendimizi hazırlayalım...

Gülümseme yüreğinizden eksik olmasın. Sevgiyle kendiniz olarak kalın...

Selam ve sevgilerimle dostlar...

KADIN YADA ERKEK OLABİLMEK

Bir kadını yada erkeği elde edebilirsiniz, aynı şekilde kaybedebilirsiniz de .. Bunlar sizin için çok kolay olabilir ama zor olanı başarmaktır.. Kadınım yada erkeğim diye onurla gururla var olabilmek için..O da elde ettiğin kadın yada erkeği yaşatabilmek, ona hayırlı, huzurlu, mutlu... yaşam verebilmektir..

Nasıl ki bir kadın evladı doğursa da yada erkek evladı kazansa da evladı bakıp büyütüyorsa, ona iyi bir yaşantı, iyi bir gelecek vermiyorsa, topluma hayırlı bir evlat yetiştiremiyorsa o kadın yada erkeğe anne baba denmeyeceği gibi...

Hiç bir zaman kadın yada erkek elde edince, yada yüreğine girmekle övünmesin yada yüreğine girdiği kişiyi kaybetmekle..Önemli olan yürek iyi anılarla kalabiliyorsa yada iyi anılarla ayrılabiliriyorsa erkek yada kadınım diye övünmeli..

Kadın/erkek olmakta, anne/baba olmakta zor zattanır.. Hepsinin yolu önce yüreğinde insan olmanın erdemini yürekte yaşatmaktan geçer.. İnsan olmanın yolu ise sevgi, saygı, vicdan, merhamet, iyi niyet duygularını kaybetmemekten taşımaktan geçer... Yaşanan herşeye rağmen...

Herkesin kendine sorması gereken sorular ve sorduğu soruları dürüstçe cevaplaması gerek. Yaşadığı hayatı daha yaşanılır bir hale getirmek için..

Ne kadar kadın veya ne kadar erkeğim?

Ne kadar anne olabildim veya ne kadar baba olabildim?

Ne kadar insanım, yada ne kadar insan kalabildim?

Yüreğimde ne kadar temiz duygular yaşatabiliyorum.?

.....

Eminim ki bu soruları kendimize sorup, dürüstçe cevapladığımızda ve kendimize eksileri değil artıları fazlaştırdığımız da bizlerde, evlatlarımız da, toplum da daha güzel, daha ferah, daha huzurlu yarınlar da var olabilecek demektir.

Unutmayalım ki dünler, bugünler ve yarınlar kendimizin yansımasıdır. Ayna da kendimizle yüzleşmekten korkmayalım, Cesaretle, açık yüreklilikle kendimize, içimize bakmasını bilelim. Her şey içimizde saklı ve her şey kendi elimizde..

Kadın/ Erkek olmanın yüce erdemini kendi ellerimizle ellerimizden kayıp gitmesine müsaade edip yok etmeyelim...

P.ÇETİN Ankara 17.01.2018.

MUTSUZ EVLİLİK SÜRDÜREN KADIN ÜZERİNE BİR KAÇ KELAM

Eşleriyle mutsuz bir evlilik sürdüren fakat evliliğini eşinin parası, kariyeri yüzünden devam ettiren kadınlar genelde mutluluğu genel de diğer mutlu yada mutsuz kadınları ezmeye çalışarak ve erkeklere kendini farklı biri gösterip pohpohlanmakta, ilgi odağı olmakta.. buluyor.. Bu şekilde kendini kanıtlama yoluna gidiyor.. Bilinçaltından veya bilerek..

Ve bunu öyle bir ustalıklarla yapıyor ki ne onun kurlarından gözü kör olmuş erkekler nede onun oynadığı iyilik timsali oyunu gerçek sanan kadınlar.. Tabiri caiz ise "kadın şeytandır" dedikleri bu kadınlar olsa...

Aklıma da bu kadınlar eşleri tarafından aldatılan fakat para vs için sessiz kalıp sineye çeken, acısını diğer insanların huzurunu bozarak mı dindiriyor? sorusu geliyor..

Öyleyse ne acı bir durum bu tür kadınlar için.. Hatayı hatayla devam ettirmek hemde erkeğin yaptığı hatadan daha büyük bir hatayla..

Halbu ki mutsuz bir evliliği devam ettirmek kadar daha büyük bir hata yoktur. Erkekde de, kadında da, çocuklarda da mutsuz birlikteliği devam ettirmek iler de kişilik bozukluklarına neden olduğu kanısındayım

Bu yüzden mutsuz giden hiç bir evlilik o ne diyecek bu ne diyecek, çocuklar ne olacak, nasıl geçineceğim.. .. vs bahanelerin altına yatıp devam ettirilmemeli.. Hiç bir insan aldatılmayı para, kariyer vs için hele hele çocuk için katlanacak kadar aciz değildir...

Oldum olası bende bir kadın olarak, kadınlarda ki hırs, güç, iktidar, para.. için çevirdikleri entirtakalara akıl sır erdiremedim. Dedikodu, iftira, yalan,ego, kapris,..ne kadar kötü huylar varsa duygularını yaşamaktan korkan biz kadınlar da galiba...

Belki bu yazımı okuyan kadınlar bana çok kızacak ama gerçekleri kendi kendimize itiraf etmekten kaçmamalıyız. Kaldı ki yazdıklarım her kadın için geçerli değil...Sadece gözlemlerimden çıkarak dile getirdiklerim... Sürcü lisan ettiysem affola..

Not: Yazımı bir kadın olarak ele alıp Kadın üzerinde yoğunlaştım. Yazdıklarımı taşıyan eminim erkek kitlesi de var...

Küçük İnsanlar Üzerine Acizane Bir Kaç Kelam

[italik][ikiyanayasa]Geçim derdi olmayan geçimin ne olduğunu bilmez bilmeyince yoksulluk içinde vatana, millete hayırlı evlat büyütmenin ne demek olduğunu pek anlamaz ....(Örnekleri çoğaltmak mümkün. Her insan içinde geçerli değil tabi)Böyle olunca da insan olmanın , insanca yaşamının değerini bilmez. Varsa yoksa işleri bu insanları küçük görerek, onlara çamur atarak, onlarla uğraşarak kişiliksizliklerini beslemek olur. Bunu da hayatın her alanın da gösterirler. Yeter ki ellerine bu imkan geçsin.

Hatta hatta bu tür insanlar ne kadar küçük insan olduklarını görmez kendilerini dev aynasında görür, etraf da böbürlene böbürlene dolaşır caka atarlar...

Erdemli yaşamaktan mahrum bu insanların bir çoğu hatta hatta bununla da yetinmeyip Din gibi ulvi bir duyguyu bile kötü emellerine alet ederler. En büyük sermayeleri ise cahillikleri ve cahil insanlardır. Din üzerinden büyük rantlar elde ederler. Zenginliklerini bile çoğu zaman buna borçludur. Bilirler ki Türk Milleti güçlerini iman, inanç duygularından alır... İşledikleri günahların haddi hesabı olmayan bu insanlara acımamak mümkün değil. Allah , vicdan, merhamet duyguları olmayan bu insanlara her an her alan da karşılaşmak mümkün.

Tehlikeli, bulaşıcı hastalık gibi etrafa zehirlerini bulaştırır, kendi çaplarında iyi, çaresiz insanların namus, gurur haysiyetleriyle oynamaya çalışırlar. Bunu da büyük bir ustalıkla yaparlar. Ne kadar başarılı olurlar? Peki.. İşte burasına büyük bir soru işareti koymak lazım.

Rabbimin insanlara verdiği yada vermediği her nimet aslında kul denen varlığın imtihanıdır. Kimileri sahip olduğu/ olmadığı nimetleri iyiye kullanarak bu sınavı geçer. Kimileri de eline yüzüne bulaştırıp geçemez. Unutulan, bilinmeyen belki de bilip de işlerine gelmediği için unutulan Rabbimin hikmetinden sorgu sual olmayacağı. Verdiklerini, Verdiği gibi alacağı gibi vermediklerini de bir gün vereceği gibi...

Kul deninen biz insanların tek yapması gereken şeyin Rabbimin bize bahsettiği , akli, duyguları, nimetleri yerinde ve zamanında doğru yerde kullanmak ve şükretmek...

Cenab-ı Allah'ın adaleti en büyük adalet olup sopasını nerde nasıl gösterceğinin hiç belli olmadığıdır..

Aklımızdan bir an çıkartmadan her an düşünerek yapılması gereken tek şey ise kimim, neyim, nerden geldim, nereye gideceğim, ne olacağım..?

Ölüm her an bize bu kadar yakın, yakamız da iken, bu dünya için değil gerçek dünya için, Mahşer günü alınımızın aklıyla çıkacağımız bir ömür de buluşmak en büyük hedefimiz olsun..İnşallah!

Sevgi ve saygılarımla...

20.04.2018 Ankara P.ÇETİN

HAYATTA KADIN VE ERKEK OLMANIN ANLAMI

[[italik]kalin]Kadın var kadıncık var! Tıpkı insan var insancık var! olduğu gibi.

Kadın için kadıncık olmak, kadıncık için de kadın olmak zordur. İkisini ayırt etmek ise hepsinden zordur.(Erkekler için de geçerli) Güzel olan ise insan kalmak. İnsan olmayı, kalmayı başaran ise kadın ve erkeğim diye meydan da alını ak başı dik gezebilir. Mükafatını ise hayatın her alanın da alır ve iki dünyada da yer eder.

İnsan olduğunu unutmayan, insanca davranan insancıklara bakarak çok darbe alabilir, canı yanabilir, ihanete ve iftiraya sık uğrar, arkalarından insancıklar her an her dakika kuyusunu kazabilir vs...

Ne zor değil mi? Bunca acılara rağmen İnsan olmak! Kadın olmak! Erkek olmak! Ama bir o kadar da ne güzeldir değil mi? Getirdiği servete sahip olmak. Düşünün! Güçlü olmak, boyun eğmemek, dik durmak, kendinden emin olup hayata hazırlıklı olup maneviyatına maneviyat katmak... Peki bunu kim istemez ki ?

Halbu ki görünür de ne kadar kolaydır insancık olup kolaya kaçmak! Asalak yaşamak, sürekli birilerinin oyuncağı olmak, ezik durup yaşamak.. Gücünü başkalarına yaptığı hainliklerden almak vs.. Peki bunu kim ister ki?

Sonuç olarak biraz düşündüğümüz zaman birbirinden bağımsız konular gibi gözükse de çıkış, var oluş, sonuç noktaları her iki durum da birbirine bağlantılı ve orantılıdır..?

Her ikisinin altında da onur, şeref, ahlak, kişilik, karakter, gibi ana unsurlar yatar. Bizi biz yapan değerler.. Tercihlerimiz ise yasama bakış açımızı, yaşam kalitemizi.. belirler. Belirlediğimiz tercihlerle de kendimize ve başkalarına (İnsanlığa) verdiğimiz önemi, değeri, saygıyı hayatımıza taşıyız ve hayatın mihenk taşlarına ne kadar sahip isek o oranda geleceğimize yön vermiş oluruz..!

Kadın olmak, Erkek olmak, İnsan olmak ve kalmak tercihimiz olsun. Hayatı hayırsız geçen bir ömürle tamamlamaktan ise hayırlı geçen bir ömürle tamamlamak en güzel servet değil mi? Siz söyleyin.

Kaliteli geçireceğiniz bir dakika bir ömre bedeldir. Unutmayın, unutturmayın! Kendiniz için, evlatlarınız için, aydınlık yarınlar için!

Hayatınızın her anı dolu dolu sevgi, saygı huzur..icinde geçsin. Herkesden, herşeyden önce kendiniz için bir şeyler yapın hayatta nefes alırken. Hic bir şey için geç kalmış değilzdaha nefes alıyorsak!

Bir bardak çay sıcaklığı ve muhabbetiyle
Sevgilerimle....

26.04.2018 Ankara Pınar Çetin[italik][/italik][/italik]

Aşk İle

[italik][ikiyanayasa]AŞK İLE

Kalbini temiz tut..!
Eline beline sahip çık!
Cenab-ı Allah'a sığın..!
İnancını asla ama asla kaybetme!
Zalimlerin zülmüne sabır göster ama asla zulmeden olma!
.....

O zaman görüp farkedeceksin ki
Çok büyük yanlışlar yapmadığın gibi,
Sana yapılan yada yapılacak yanlışların da direktten döndüğünü.

Unutma ki
Bu dünyada onca dertlerin arasında senin dertlerin bir zerreden ibaret.
.....

Yaptığın iyiliklerle övünme,
Yapamadıkların için üzül!
Ya yaptığın iyiliği sonuna kadar götür,
Yada hiç iyilik yapma!
Yarım kalan iyilik, iyilik değildir.
Kötülöklere kötölökle değil,
İyiliklerle cevap ver ki farkın olsun!
.....

Adaletli bir dünya istiyorsan,
Yalnız sana haksızlık yapıldığı zaman sesini çıkartma!
Haksızlık kime, ne zaman yapılırsa yapılsın sesini çıkar!
Haksızlıklar karşısın da korkup asla ama asla susma!
Kuldan değil, seni yaradan Rabbinden kork!
Vicdanı suskun bir insanın, bu dünyaya yaptığı kötölöğü hiç bir canlı, hiç bir şey yapamaz!
Sağ duyunu her zaman koru, karşında ki kim olursa olsun...!
.....

Düşün!
Ana rahmine bir kan pıhtısıyla düştün!
Ana rahmin de büyüdün, geliştin ve doğdun!
Ağlayarak dünya ya geldin!
Bebektin büyüdün çocuk oldun.
Geliştin önce genç oldun sonra yaşlandın!
Gün gelecek ansızın nefesin son bulacak!
O zaman önünde iki seçenek olacak!
Ağlayarak geldiğin dünyadan gülererek gideceksin!
Ya da
Ağlayarak geldiğin dünyadan ağlayarak gideceksin!
Tercih sadece ama sadece senin.
Suçlu hiç bir zaman bir başkası olmayacak!
Hayatta kendine çizdiğin rota, senin ya cezan ya mükafatın olacak!
.....

Kainata bir zerre olarak geldik,
fakat edindiğimiz, bulunduğumuz yeri
Güzelleştirmek yada Çirkinleştirmek
Geldiğin zerrinin büyüklüğüne, anlamına sebep olacak....
Aklından asla ama asla çıkarma!
Cenab-ı Allah'ın sana bahşettiği,
Eşsiz akli ve duyguları
Yerinde, zamanın da insanca kullan!
.....

Yüreklerden vicdan, merhamet, inanç, sevgi.. eksik olmasın!
Dertlerimiz zerreden, sevinçlerimiz okyonustan
ibaret olsun!
Aşk ile kalın!
Sevgiler..!

05.05.2016 P.ÇETİN Ankara

Rahat Hayat Gönül Zenginliği mi Para Zenginliği mi

[italik][ikiyanayasa]RAHAT HAYAT GÖNÜL ZENGİNLİĞİ Mİ? PARA ZENGİNLİĞİ Mİ ?

Zengin yaşam, rahat yaşam sürmek sürdürmek istiyorum der başka bir şey demeyiz biz kullar.. Peki nedir bu kadar müptalası olup özlem duyduğumuz hayat?Gerçekten böyle bir hayat bizi mutlu eder mi veyahut edecek mi? Yada Zengin yaşam, rahat yaşam derken hangi yaşamı istiyoruz gönül zenginliği mi yoksa maddi rahatlık mı? Hiç düşündük mü hangisi bizi dilediğimiz, özlemimizi duyduğumuz hayatla vuslata erdirir?

.....

Şuan bir çoğumuz maadi rahatlık demekte, bir kısmımız da gönül zenginliği demekte belki...

Kişisel deneyim ve tecrübelerime dayanarak affınıza sığınarak iki hayat biçimine de kısaca değinmek istiyorum. Umarım ve dilerim ki yazımı okuduktan sonra düşünceleriniz de farkındalık yapar bakış açınızı değiştirebilir yada sabitler daha güzel yaşanılabilir bir hayat yaşamanızda ön ayak olabilirim....

.....

Bana göre zengin yaşam, rahat yaşam yüreklerimiz de barınan duyguların yüceliğidir. Cebin para dolu olup ferah içinde yaşamak değildir. Ruhumuzu, gönlümüzü ne kadar doyurur beslersek o kadar rahat ve zengin yaşam yaşamak nasip olacaktır. Hatta hatta maddi sıkıntıların bile bir toz bulutu gibi geçici olduğunu göreceksiniz. Unutmayalım ki Gönlü yetim kalan yoksulluğun çaresi yoktur. Ama sen gönlünü ferah, zengin tutarsanız maddi yoksullukların çaresinin bulunduğunu farkedeceksinizdir.

.....

Çevrenizde bulunan veyahut sokaktan geçen insanlara bakıp hiç gözlemlediniz mi? Nasıl bir hayat sürdürdüklerini merak edip üzerinde hiç düşündünüz mü? Ya da hayalini kurdunuz mu? Tanık olduğunuz yaşamlara el attınız mı ? Bu yaşamlarla kendi yaşamınız arasın da empati yapma şansını yakaladınız mı?

Bir çocuk, bir insan düşünün altında son model bir araba, elinde son model bir telefon... Fakat yüzüne baktığınız da gülmeyen bir yüz yada gülerken bile yüreğinde ki acılar gülüşlerinin arkasına sığınmış, mutsuzluk akan bir ifade.... Tüm bunlara rağmen tepeden bakan bir bakış, ukalaca bir şey sorulduğunda verilen cevaplar, saygıdan sevgiden mahrum bir üslup. Çevresin de riyakar yüzler, hataların da bile göklere çıkaran, alkışlayan bir sürü hokkabazlar..

Bunun gibi bir çok örnekler verebiliriz. Peki para var, parası kadar rahat yaşamı var. Maddi sıkıntısı yok. Ama gönlü yoksul. Gücün parayla olduğuna inan, parayla insanları satın alabileceğini öğrendiği, sevgiden saygıdan yoksun bir hayat. Paranın gücüyle başı kendi çapında dik, ama gönülden, gönül almadan, yüreklere dokunmaktan yoksun bir hayat..

Öte yandan belki de en önemlisi onca kalabalık arasın da yalnız kalmış, can çekişen kendiyile, etrafıyla kavgalı bir ruh....

Para olmayınca etrafın da bir tane dost, arkadaş kalmayacak bir yaşantı. Bel ki güç aldığı para bitince hiç bir şeyi kalmayacak bir benlik, kişilik.....

.....

Birde ayakların da delik papuçlar, üstü başı yama için de gözlerinin içi gülen,bir lokma, kuru bir ekmek bulmak umuduyla çöp kutularını karıştıran bir çocuk yada insan düşünün...

İçinde bulunduğu şartları düşünmeden saatlerce çöp kutularını karıştırdıktan sonra bulduğu yiyecek kırıntılarını sokak hayvanlarıyla paylasan, kendi gibi yoksul insanlarla paylaşan bir hayat...

Yaşadığı herşeye rağmen yüreklere dokunmaktan dolayı sevgi dolu gülen bir çift göz...

.....

Sırası gelmişken kısa bir anımı anlatmaktan edemeyeceğim. Biraz düşünürsek pek çoğumuz bu tür anıları mutlaka yaşamış yada tanık olmuştur..

Yaşadığım maddi sıkıntılardan dolayı, kısaca iyi niyetin, güzel duygular barındırmanın, gaflete kapılıp kötülük olduğunu düşündüğüm ve Rabbim den bana vermiş olduğu merhamet, vicdan duygularını alması için yalvardığım günlerden biriydi...

İlkokulda okuyan oğlumun hocası aradı. "Pınar hanım oğlunuz hastalandı evdeyseniz oğlunuzu eve gönderiyorum." dedi.

"Gönderin evdeyim" dedim.

Bir süre sonra balkondan baktığım da devamlı gülen ağlamak nedir bilmeyen oğlum acıdan hüngür hüngür ağlıyor

yürümekte bile zorluk çekiyordu.

Ana yüreği dayanır mı hemen bir taksiye atıp en yakın poliklinige götürdüm. Taksi 8.10 krş tutmustu. Bozuk para baktım 8 lira var. 20 lira uzattım. Bozuk para yok mu dedi 8 lira var 10 krş yok dedim. Çocuğum o haldeyken bana taksici "beni ilgilendirmez hanfendi bozdurup verin o zaman" dedi...

O gün tövbe ettim. Rabbim beni gönülden yoksun bu kullarından edeceksen hiç etme diye....

.....
Bence zenginliğin en muteberi Gönül Zenginliği.. Gönülün zengin olursa tüm dertler sabun köpüğü gibi gelip geçicidir. En rahat yaşanabilir hayat bu hayattır.

Paranın değil gönül zenginliğinin hüküm sürdüğü hayatlarda buluşmak umuduyla sağlıklıca gönül hoş kalın.

Sevgilerimle

06.05.2018 Ankara P.ÇETİN

Bir Seçim Gününe Daha Yaklaşırken

[italik][ikiyanayasa]Bir Seçim Gününe Daha Yaklaşırken

Genel de insanlar kendilerinde olmayan iyi meziyetleri başkalarında gördüklerinde takdir edip, o meziyetleri benimseyip kendilerine rehber etmek varken yermeyi, kulp bulmayı, tercih ediyorlar..

Sonra da kalkıp ülke kötüye gidiyor, gelenek görenek, toplumsal değerler yok oluyor diye ağlamaya başlıyor... Ülkenin iyiye gitmesi için önce öz eleştirip yapıp sonra da davranışlarımızı, ahlaki değerlerimize sahip çıkmasını öğrenmemiz gerekmektedir.

Eğer ülke çıkarları ön planda ise, siyaset, insanların siyasi görüşü arka planda tutulur. Önce Vatan, Bayrak için birleştirici özelliğe sahip olunmalıdır. Sağcısıyla solcusuyla...

Eğer ülkeyi kötüye götüren bozuk düzen hakimse, o bozuk düzeni iyileştirmek gerekir, sonra da siyasi görüşlere sahip çıkılmalıdır. Burda hiçbir kimseye görüşünü yok say denil miyor, denilemez de.. Lakin Vatan elden giderken siyasi görüşünü, menfaatlerini ön planda tutma...

Bir an unutulmuş ya A, B kişinin siyasi kimliğini, vatan için ne yapmalı, o kişiler ne yapabilir bunu beyinleriniz de sorgulayın...

Ulu önder Mustafa Kemal Atatürk'ün Bizlere emanet ettiği bir Türkiye Cumhuriyeti Devleti var. Bu devlet bu hale gelip yaşayana kadar onca çocuk, onca Mehmetçik, onca kadını erkeği, yaşlısı genci can verdi. Hiç biri arkasın da bıraktığı yarını, anasını, evladını düşünmedi.. Yeri geldi aç kaldı, yeri geldi çıplak ayakla dağ taş demedi cephaneye taşıdı cepheye.. Bir kuru ekmeğini paylaştı.. Onların tek derdi Vatan, Bayrak.. oldu!

Koltuk sevdasına düşüp birbirine girmede.. Ahlaki değerlerini yere gömmek yerine ahlaki değerleri göklere çıkardılar.. Nerde kaldı yeri göğü inleyen Türk Milleti! Uyan artık benim şanlı zaferlere imza atan Türk Milletim..! Birbirinizi yererek, yerin dibine batırarak, birbirinizin din, iman duygusuyla oynayarak, ahlaki değerlerinize dil uzatarak bir adım ilerleyemezsiniz sadece onca Şehitlerimizin kemiklerini sızlatırsınız...Tüm Dünya Ülkelerinin önünde eğildiği Mustafa Kemal Atatürk' ün bizlere bıraktığı Cumhuriyete sahip çıkma zamanı!

Sağcısıyla, solcusuyla değerlerimizin peşinden gidelim. Vatan elden gittikten sonra unutmayın ki ne sağcı, ne solcu kalır.. Esareti boynuna geçirmiş bir millet kalır geriye...

Vatana Millete hayırlı olacak, Türkiye Cumhuriyeti Devletine, Türk Milletine sahip çıkacak , yada bunu en iyi ifa edecek bir lider varsa, bu lider A partisinden B partisinden olmuş farkedermi? Eğer ki amacımız, hedefimiz Vatan, Bayrak ise, sorarım size..?

Boş vaatler, birbirimizin ayağına çelme takmak vs. Türk Milletine yakışmaz, Türk Milletine yakışan birlik zamanı, uyanmak zamanı...!

Önce Vatan, Bayrak, Ezan!

Türk Milleti Hür Doğdu! Hür Yaşar ve Hür Ölür!

Türk Milleti Namusu için Can Verir! Namus ise Vatan, Bayrak, Ezan'dır..

Gücünü siyasi görüşlerden, siyasi partilerden almaz damarların da dolaşan asil kandan alır!

Öyleyse Vatana Millete faydası olan, olacak kişiler kazansın.

Sefalet, esarete sürükleyen, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin sonunu hazırlayanlar değil...

Seçime giderken iyi düşünün, iyi karar verin!

Sağ duygunuzu ötelemeyin!

Geçmişinizi, tarihinizi unutmayın!

Koltuk sevdasının, çıkarlarınızın, korkularınızın esareti olup sonunuzu kendi ellerinizle hazırlamayın!

Yüreğiniz de yanan tek aşk Vatan Bayrak Millet Aşkı olsun!

Daha ferah, daha aydınlık Türkiye Cumhuriyeti topraklarında kök salmak için omuz omuza, el ele tek yürek tek Vatan için seçime gidelim, oyumuzu kullanalım..

Vatan, Bayrak, Türk Milleti, Türkiye Cumhuriyeti aşkı ile yanan yüreklerde buluşmak dileği ve umuduyla

Sevgilerimle...

06.05.2018 P.ÇETİN Ankara

Bakış Açısı Empati Gücü Ve Hayatta ki Etkileri Getirileri

[italik][ikiyanayasa]BAKIŞ AÇISI, EMPATİ GÜCÜ
Ve
HAYATTA Kİ ETKİLERİ GETİRİLERİ

İnsanlar etrafındakilerle, soyu sopuyla, zengin/ fakir oluşuyla, memleketi vs değerlendirilmemeli, birey olarak değerlendirilmelidir.

Bakış açınızı değiştirmedığınız sürece her olaya ön yargılı yaklaşım ve önyargı sonucu bir çok kıymetli insanı harcamış olacak, yada bir çok kişiliksiz insanı baştaçı yapmış olacağız..

Sepetteki bir elma çürük diye tüm elma çürük diyemediğimiz gibi sepette çürük elmaları görüp yine sağlam elma yok diyemediğimiz gibi..

Bize düşen çürükleri ayıklayıp sağlamları bulmak, sağlamı da çürüğü de aynı kefeye koyup değerlendiremeyiz.. Olaylara bakış açımız değiştiremediğimiz sürece aynı yanlışları sürekli tekrarlayıp bir adım ilerleyemeyiz.. Dolayısıyla da kendimize en büyük kötülüğü yapmış oluruz.. Farkında olmadan da toplum da ki kötülüklerin önüne geçme şansını yakalayamayız..

Unutmamalıyız ki beş parmak bile bir değilken..

Mesala kumar oynayan bir babayı düşünün baba ya bakıp oğlu da kumar oynar diyebilir miyiz?
Yada

Profösör olmuş, vatanına, milletine son derece faydalı, son derece milliyetçi, Atatürkçü bir babaya bakıp oğlu içinde aynı düşüncede olduğunu kabul etmek ne kadar doğrudur...

Geriye dönüp bakarsak tarihimiz de de bu hatalı düşünceler yüzünden hak etmediği halde bir çok insanın harcadığını yada baş tacı yapıp ülkenin felekatine sepep olunduğunun örnekleriyle doludur..

İnsanlar düşünceleri, kültürleri, yaşam şartları gereği bir çatı, bir şehir, bir parti vs altında toplanabilir.. Toplandıkları çatı iyi yada kötüdür. Lakin iyi yada kötü çatıya bakıp çatı altında toplanan her insana iyi yada kötü deyemeyiz. İyileri de kötülerini de vardır...

Ufkumuzu dar çerçevelere sığdırmamalıyız, geniş çerçeveler de değerlendirip yön vermeliyiz ki gelecekte beklentilerimiz de büyük olsun.. Tarlaya ne ekersek onu biçeriz hasat zamanı...

Bir de en büyük düştüğümüz hata yada kişiliğimizi eksik, zayıf bıraktığımız bir özelliğe sahibiz. Olaylara yaklaşırken, sonuçlara ulaşırken, değerlendirirken "empati yapma" yeteneğini, gücünü yok saymak...

Mesala kötü yola düşen bir insanın yerine kendimizi koyup bende düşebilirdim demeyiz... Hemen damgayı yapıştırırız " yollu, iyi kadan, iyi erkek olsa yapmazdı"

Lakin demeyiz ki neden bu yola düştü, düşüren sebepler neydi, bende bu yola düşseydim bana bu şekilde davranılsaydı, benim içinde bu düşüncele beslenip söylenseydi ne yapardım? demeyiz...

Vs.....vs.....

Bir insan önce kendi meziyetlerini düzelterek, kendini yetiştirecek, hayata affedersiniz " at gözlükleriyle bakmayacak..

Bir toplumun, bir ülkenin geleceği, rafahı bireylerin bakış açısıyla, empati yapma gücüyle.. doğu orantılıdır.

Bu düşünceler sadece ama sadece benim kişisel düşüncelerim olup yaşadığım, gözlemlediğim deneyimler sonucun da kazanılmış düşüncelerdir.

Sürçü lisan eylediysem affoluna.. Sevgi ve saygılarımla

10.05. 2018 Ankara P.ÇETİN

Anneler Günü

Anneler Günü

Ana rahmine bir kan pıhtısı olarak düştüğümüz andan itibaren hayatımızın her anına, her saniyesine anlam mana katan, dünyanın eşsiz mucizesi annelerimiz bir güne değil ömre sığmaz!

Hakka yürümüş Hz. Peygamber efendilerimizin anneleri başta olmak üzere ulu önder Mustafa Kema Atatürk'ün annesi Zübeyde Hanım ve tüm annelerimizi rahmetle anarken, hayatta olan annelerimizin, anne adaylarının, bizleri doğurmayan fakat yetiştirmemizde emeği geçen tüm kadınlarımızın anneler günü kutlu olsun..

Annelerimize verilecek en büyük hediye, onlara hayırlı, evlatlar olup, Vatana, Millete hayırlı evlatlar olmaktır...

Rabbim hiç bir anneye evlat acısı, hiç bir evlada da anne acısı yaşatmaması duasıyla, tüm annelerimize sağlıklı, hayırlı uzun ömürler dilerim..

Canım annem ve anneler sizleri bir ömür boyu sırtımızda taşısak azdır...

Rabbim hayır dualarınızı almayı nasip etsin..

Dün, bugün, yarın ciğerpare yavrularını toprağa veren, verecek olan tüm annelerimize de sabırlar diliyorum. Rabbim Size başka acılar yaşatmasın inşallah..

ANNELER GÜNÜ TÜM ANNELERE HAYIRLARA VEŞİLE OLSUN İNŞALLAH..

Ölüm Hastalık Anları ve Biz İnsanoğlu

[italik][ikiyanayasa]Ölüm, hastalık her canlı için er yada geç kaçınılmaz bir gerçektir. Hepimiz günün birinde geldiğimiz yere toprağa döneceğiz..!

Atalarımız "..gelinin çıkmadığı ev var da Ölümün çıkmadığı ev yoktur" diye boşuna dememistir. Her şey biz insanoglu içindir bu hayatta..!

Yukarı da ki gerçeği bile bile insanoğlu farkına varmak, kabullenmek istemez.. Toplumun, dinimizin mihenk taşı olan bu değerleri gözdardı eder ve yüreğinde ki kin, nefret, haset..tohumlarını bu durum da bile dile getirir..Bu duyguları beslediği kişilere karşı acımasızca kullanır.. Bir yerde insan olmak, dininin emrettiği şeyleri, iman duygusunu, yerine getirmekten itina ile kaçınır...

Türk Milleti olarak, insan olarak, dini inanclarımız gereği;

* Asla ölen kişinin arkasından konuşmamalıyız.. Hele hele küfretmek hiç bir şekilde hiç bir gerekçeyle bağdaşmaz

* Ölen kişi kim olursa olsun, ne yaparsa yapsın " Allah rahmet etsin" demeyi kendimize görev bilmeliyiz

*Rahmetli olan, hasta olan kişi yada kişilerin yakınları düşmanımız da olsa ziyaret etmeyi, cenazelerinde bulunmayı yada bunların hiçbirini yapamıyorsak telefonla arayıp temennilerimizi iletip elimizden geleni yapmalıyız.. Eğer bunları yapmayı kendimizden men ediyorsak susmasını bilmeliyiz.

* Ölüm, hastalık durumda kişiler yada kişi yakınıkarı yaşamış oldukları acıdan dolayı hoş tutumlar sergilemeyebilirler onları hoş görüp gıybetini yapmamalı, o anki durumlarını asla ne yüreğimiz de ne dilimiz de barındırmalıyız.

..... konu uzar gider!

Ölüm, hastalık anın da insanlığa yakışmayan, bağdaşmayan tutum ve davranışlar sergilemek bizim bu dünya da ne kadar insan olduğumuz, ne kadar insan kaldığımızla, ne kadar kişilik ve karakter sahibi olduğumuzla, ahlaki değer ve terbiyemizle direk bağlantısı vardır..

Bize düşen aslın da sadece ölüm ve hastalık anın da değil hayatımızın her anın da her bölümün de yapılması gerekenler..

Ancak hayatımızın hiç bir anın da yapamıyorsak bu anın da olsun kendimize görev bilmeliyiz...

Türk Milleti'nin en büyük serveti en son Peygaber Hz. Muhammed Mustafa(S.A.V) ümmetleri ve en son Kitap Kuaran-ı Kerim'in İnsan Hayatına getirdiği kolaylıklardır.. Bu üstün özelliklere iman edip inanmak, elimizden, nefsimizden geldiğince titizlikle uymaktır..

İnsan insana her zaman lazımdır. İnsanlar insanların iyi günlerin de her zaman olabilir de önemli olan kötü günler de insanların birbirinin yanın da olmasıdır. Felaketleri hayatımızda hissetmemizin en büyük nedenlerinden biri de bu anlar da sergilediğimiz davranışlardır kanısındayım.

En makbul dualar hastalık ve ölüm zamanın da yapılır ve katın da kabul görür.. O yüzden hastaların, hasta yakınlarının.. dualarına nail olmaktan kendimizi men etmeyelim. Maddi manevi elimizden geleni hatta elimizden gelenin fazlasını yapmayı insan olarak borç bilmeliyiz insanlığa, Rabbime. Hanemize bu anlar da günah değil sevap yazdıralım insan olarak...

Rabbim, hakka yürümüş tüm gelip geçmişlerimize Allah rahmet eylesin.. Nerde hasta varsa da Rabbim acil sifalar versin.

Rabbimin razı olduğu kullarından olmayı nasip edecek tutum ve davranışlarda buluşmak duasıyla sağlıklı kalın.

Sevgilerimle

Hak Yolunda Kul Olmak

[italik][ikiyanayasa]HAK YOLUN DA KUL OLMAK

Yer yüzünde nokta kadar yer kaplayan acizane bir kulum... Cenab-ı Allah'tan başka yoktur verecek hesabım. Haddim değil hiçbir kimseye dil uzatıp, iftira atmak..

Kesseler de kanım akmaz eğer yaşamadan, görmeden tanık olmadan başkalarının lafına bakarak hüküm verirsem kişi/ler hakkın da varırsam bir hükme zerre kadar yoktur yerim. Hele hele bir de çıkarlar, menfaatler, kendi onurum ve şerefim için yakar harcarsam başkalarının onur, haysiyet ve şerefini, namusunu yoktur iki cihanda yerim...

Acizane bir kulum istemem düşmanım da olsa, olsun kötü, bozulsun huzuru, düzeni.. Lakin istemem ben de iyi niyetimi, etsinler kötü amallerine..

Yaptıklarımдан / yapacaklarımdan, söylediklerimden / söyleyeceklerimden önce Allah'tan sonra kendimden sonra da gün gelip anneme, babama, bacıma, eşime, evlatlarıma geri dönmesinden korkarım!

Bilirim ki vazifem kula kulluk etmek değil.. Cenab-ı Allah' a kulluk etmektir... Varsa yüreğimde inanç, iman, sevgi, vicdan.. duygusu göstermelik değil, Allah için yaparım. O yüzden umrum da değildir başkalarının hakkımda ne düşündüğü...

İstemem bu dünya da göstermelik onur şahsiyet, kimlik, mal mülk, varsa bir lokma ekmeğim paylaşırım canlarla...

Tek gayem baskalarının yanında ki haysiyetimden çok kendi yanımda ki haysiyetimi, şerefimi, itibarı mı korumaktır Rabbim katında!

Önce kendime vardır saygım sevgim.. Bilirim ki kendine sevgisi, saygısı olmayan bâskasına ne saygı duyar ne sevgi besler...

Marifet, ilim, irfan yürekte olmayan duygularla göz boyamak değil, zor olan ilimi, irfanı göz boyamadan yürekte hissedip yüreklere nakşetmekten geçer...

Her şeye ragmen, herkese inat başı dik, alını açık, nokta kadar acizane bir kulum...!

Kapıma gelene, git demem, kapımdan çıkana kal demem.

Çok çileler çektim! İstemem benim çektiğim çileleri çeksin. Rast gelirse çile çeken birine hiç düşünmeden atlar kulluk vazifemi getiririm yerine.. Sanmasınlar ki aptalım. İyi niyettir benimkisi . Ne yaparsam Allah için yaparım. Kimi kul görür anlar kimi kul görür kendi kalbinin sesiyle hüküm verir. Her kul kendine yakışanı yapar. Herkesin farkı da kendi farkım da burda başlar Allah katında son bulur..!

Biline ki her şeyi gören işiten bir Rabbim var. Hiçbir kimsenin yaptığıını komaz yanına kar.

Kula kulluk etmeyen, yaradana kulluk eden gönüllerin ve nefislerini kulluk vazifeleriyle terbiye eden gönüllerin sayısı inşallar artar da yaşanması bir dünya da el ele, omuz omuza yürünür hakka giden yolda...

Sevgilerimle

14.05.2018 Ankara P.ÇETİN

ÇOCUKLUKTAN BUGÜNLERE DOĞRU YOLCULUK

[italik][ikiyanayasa]

İnsanoğlu dünyaya gözlerini açarken Rabbim galiba kişilik yapısına biçim vererek yolluyor..

Dünyaya nasıl ne şekilde açtım bilmiyorum.

Zaman geçip kendimi tanımaya başladığım da dört beş yaşlarında olsam gerek.. O dönemlere ait hafızam da bir kaç güzel anlarla birlikte bir kaç kötü yaşanmış hikaye tadın da yaşanmışlıklar yer etmiş.. Zaman ne kadar geçerse geçsin O anları silip atmamak istesene de silemiyorsunuz ve kabullenemi yorsunuz!

Aynı zamanda, yıllar geçip adım adım büyürken, görüp tanık olduğunuz olaylarla kişiliğinizin de iyi yada kötü geliştiğini, yerine oturduğuna tanık oluyorsunuz.. Aile yapısı, yaradılış esnasında ki mayanız, içinde geçirdiğiniz çevre, okul hayatınız ve olayların çok büyük etken olduğunu ise farketmeye başlıyorsunuz..

Bir kaç örnekle açıklamak gerekirse, çocukluk dönemin de kötü olaylara, kötü insanlara tanık olduğunuzu varsayarsak.. Burda iki yol çıkıyor önünüze;

Birincisi, ya yaşantılarınızdan ders alıp, kendiniz hayatınız boyunca kötü tutum ve davranış sergile memeye dikkat ediyorsunuz. Burda "Ben yaşadım, başkaları yaşamasın" mantığı ve olgun, insancıl kişilik yapısı giriyor devreye..

İkincisi ise yaşantılarınızdan ders çıkarmayıp, Siz de hayatınız boyunca kötü tutum ve davranışlar sergiliyorsunuz.. Burda da "Ben yaşadım, başkaları da yaşasın!" mantığı ve egonun hükmettiği bencil egoist kişilik yapısı giriyor devreye..

Peki burda çevremizdeki kişi/kişiler neresinde etkili oluyor? diye bir soru gelmekte aklımıza. İşte şu an bu özelliklerin devam etmesi yada etmemesi; çevre ve çevremizde ki olayları bize intikal ettiren kişi/lerin tutum ve davranışları devreye girmesiyle nasıl yönlendirdiklerine bağlı oluyor.. Yanlış tutum ve davranışlarımızı, yanlış olduğunu söylen, doğrusunun ne olduğunu öğretmeyen, yüreğimizin derinliklerine inmeyen.. kimselerle karşılaşırsak doğuştan tertemiz yaratılan yapımız sönük kalıp zayıf, kişiliksiz olunabiliyor. Lakin tam aksi yönde kişiler çıkarsa; yani yanlışlarımızı tatlı eğitici ve öğretici bir üslupla söyleyip, yüreğimize dokunabiliyorsa, doğuştan tertemiz yaratılan yapımız baskın çıkıp sağlıklı, kişilik sahibi bireyler olarak hayatımıza devam ediyoruz..

Öyleyse;

Hepimizin bildiği gibi insan olarak yapmamız gereken bireysel ödev ve sorumluluklarımız var dünyada ki düzenin oluşumunda yaşanılabilir hale gelmesinde..

Unutamayalım ki;

* Her Birey Dünyaya Masum ve Tertemiz gelir!

* İyi ve Kötü İnsan tek başına oluşmaz. Tutum ve davranışlarımızın payı büyüktür..

* İnsanların Yüreklarına İyi Yönde Dokunalım. Onların iç dünyalarına inelim. Olumsuz yaşanmışlıkları ötekileştirmeden düzeltme yollarını arayalım.

* Toplumun en üst seviyeye ulaşmasın da Bireysel ödev ve sorumluluklarımız neyi gerektiriyorsa üstümüze düşeni yerine getirelim. Sudan bahanelerle, suçu birbirimizin üstüne atarak kaçmayalım.

* Çocuklarımızın iyi yetişmesi için elimizden gelenin fazlasını yapıp, en ücra köşede bile kalan çocuklarımıza ulaşım, yüreklerine dokunup yaralarını saralım. Hatta buna mümkünse yetişkinlerden başlayalım...

* Hak ve hukuk devleti olmak istiyorsak, hak ve hukukun hükümlerini yerine getirip önce kendimiz adaletli olmayı öğrenelim, öğretelim.

Çocukluğumuzdan Bugünlere gelmemiz de kabul edelim ki hepimizin parmağı var. Hiçbirimiz masum değiliz. Sebepleri akılcı çözümlerle ortadan kaldırma diğımız sürece, etkenleri iyileştiremediğimiz sürece yarınlar da hiçbir zaman güvenle bakamayız.

Hayata bir sıfır kazanarak başlayanların, hayata bir sıfır yenik başlayanlara el uzatıp, yüreklerine dokunduğu bir toplum da buluşmak umuduyla;

Sevgilerimi, saygılarımı sunarım.

16.05.2018 Ankara P.ÇETİN

Ah Riyakar İnsanlar Ah

[ikiyanayasa]Ah Riyakar İnsanlar Ah..

Düşüncelerini dile getirirken, düşüncelerini menfaat ve çıkara dayanan tabiri caiz ise kirli insanlar ayırdıkları, gittikleri ve buldukları yeri her zaman kirletirler.

Bu tür insanların olmasından da olmamasından hayırlıdır. İşleri güçleri oyundur. Oyunları bozulup gerçek yüzleri ortaya çıkınca, daha önce savundukları tezleri yok saymakta, unutmakta hatta hatta, beraber yürüdükleri insanlara çamur atmakta üstlerine yoktur.. Bunu yapan bir kadınsa etrafında ki dalkavuk erkekler alkış tutar erkeklik, delikanlılık sıfatını ayaklar altına alarak. Şayet bir erkeğe etrafında bulunan para sevici ve mevki , makam hırslı sarmış kadınlar yukarıda belirttiğim görevi üstlerine alır...

Tabii burda alan memnun, satan memnun gibi gözükse de toplumun en içler acısı yaralarından biridir. Kişilikten, karakterden yoksun insanlar toplum için her zaman tehdit unsurudur. Hak, hukuk, adalet kavramaları yerle bir olur. Dürüst, temiz toplum değerleri aşağılara çekilir. En önemlisi güven ve inanç duyguları zedelenir. Güvenin ve inancın olmadığı yerde ne huzur, ne mutluluk olur..

Nerde kaldı senin davan? Gönül verdiğin dava menfaat ve çıkarlarına ters düşünce elinin tersiyle iteceğim, lekeleyeceğim bir dava ise davan dava olmaktan çıkar ey benim güzel kardeşim. Hiç düşündün mü bunları? Yoksa düşündün de yüzünün astarı mı delik? Hangi menfaat ve çıkar seni bu kadar basit, aşağılık sıfatı alman için değer? Şapkanı eline al bir düşün olmaz mı benim bilgiçlik taslayan, mesele kendin olunca yere göğe sızdıran madığın dürüstlük, hak hukuk, özgürlük, milliyetçilik, halkçılık, din iman anlayışın nerde kaldı? Şuurunu kaybetmiş de onurunu, şerefini, namusunu iki paralık etme ey benim muhterem zatım...

Rabbim Milli Şuuru ayaklar altına almayan, insan olmanın yüce erdemini yüreğinde ve gönlünde taşıyan insanların sayısını artır ki zulümler dursun, zalimler hak ettikleri yerlerde laiyle yaşasın..

Birlik ve beraberliğin çözüldüğü hayatlar da değil birlik ve beraberliğin kenetlendiği hayatlarda buluşmak üzere. Sevgilerimle

22.05.2018 Ankara P.ÇETİN

Hoş Bir Seda Kalsın

Doğru bildiğin yoldan asla vazgeçme! Yolunu kaybedeceğini bilsen bile.. Baskalarının doğrularıyla yaşayıp pişman olmaktansa kendi doğrularınızla yaşayıp kaybedin. Daha az üzülürsünüz!

A yada B kişinin lafıyla asla hareket etme! Bizzat kendin görüp yaşayarak, kendi düşüncelerle yola çık ve karar al..

Kişisel menfaatlerine ters düştü diye birini silip atma, insanlığa verdiği hizmete ve insanların yüreklerine inip inmediğine bak! Ondan sonra ilişkini kes yada devam ettir!

Sadece sana yapılan haksızlık ta sesini çıkartma, haksızlık kime yapılırsa yapılsın hakkın sesi ol ki Adalet duvarları yıkılsın!

Zor günler geçiren Ülken'de sağ duyuna her zaman sahip çık, propagandalara gelme, düşmanın ekmeğine yağ sürme!

Kendinin, evlatlarının... geleceğinden önce Vatan topraklarının geleceğini düşün! Vatansız bir insanın geleceği olmaz!

İnanıp güvendiğin insanların arkasından giderken zerre kadar menfaat hesapları yapmadan yürü.. Menfaat hesapları yaptığın sürece her zaman kaybeden olursun!

Haksızlık eden hiç bir kimseye ailem, eşim dostum diye sahip çıkma.. Haksızlık yapan kim olursa olsun haksızın yanın da ol..

Makamın gücün ne olursa olsun kalbini haksız yere kırıp incittiğin insandan özür dile, özür dilemek seni küçültmez aksine yüceltir..!

Aşağalar dayken de, yukarılara çıktığında da etrafında ki insanları ayırt etmeden, makamları gücü ne olursa olsun gör, seslerini işit, farkına var!

Elini hiç bir zaman vicdanının üzerinden çekme!

Benim A kişisiyle asla işim olmaz, işim düşmez deme düşüp kalkmaz bir Cenab-ı Allah'tır unutma! kime ne zaman işin düşeceğini bir Allah bilir! Bugün küçük görüp aşağıladığın insanlar, belki gelecekte kurtuluşun olacaktır...

Sen sen ol asla ama asla bilip görmeden bir kadının analığına, namusuna, onuruna, şerefine, dinine, diline... dil uzatma, sağ da solda gıybetini yapıp insanlığını, erkekliğini, kadınlığını ayaklar altına alma. Çok hassas olan bu konular üzerine asla yorum yapma yapana da mücadele etme! (erkek kadın farketmez ikiside aynı değerleri gerektirir)

Bu hayatta seni seven, inanan, güvenen insanların asla duygularını boşa çıkartıp, harcama, ahlaklarını alma!

Günahsız masum insanlara zülüm yapma! Hatta zalimlere bile, zulümle değil insanlıkla yola getirmeye çalış, yanların da olmasan da !

Hiç bir insanı ne yaşadığını, hayatta nelerle mücadele verdiğini bilip dinlemeden ön yargılarla değerlendirme. Unutma ki ne bedbah hayatlarda ne hazineler saklıdır!

.....

Amaç; sevilesi sayılası insanlar olduğumuzu hatırlatmak, biraz daha iyiye, biraz da doğruya giden yolda gönüller de hoş bir seda bırakmak...

Sevgilerimle

23.05.2018 Ankara P.ÇETİN

Siyaset Adamları Ve Seçmen

SIYASET ADAMLARI Ve HALK

Bu Vatanın bakiyesi için var gücüyle çalışan iyi insanlar var. Bunlar AKP'den, MHP'den CHP'den, İYİ'den olabilir..

Sende Vatan diyorsan nerden, hangi partiden aday olduklarına bakma görüşün ne olursa olsun bireysel olarak bu iyi insanlara desteğini, manevi gücünü korkusuzca çekinmeden göster..

Bu Vatanın her daim iyi ve temiz insanlara, dürüst siyasete, ihtiyacı var.

Saygıdeğer Vekil Adayları Sizler de Bu Vatan Topraklarını ve Bayrağımızı..korumak için aday olduysanız; Sizler de sizleri Siz olduğunuz için değerlendiren seçmenlere gereken özeni saygıyı sevgiyi görüşüne bakmadan göstermeyi ve Vatan Topraklarını, Türk Milletini, Türkiye Cumhuriyeti Devletinin bakiyesini korkusuzca savunmayı görev bilin.

Unutmayın ki bu Devlet Türk Devleti olup, İslamiyete inan, iman eden Müslüman Halktan oluşmaktadır.. İslamiyet ise helal-haram, hak-hukuk, adalet ve insanlık üzerine inşa edilmiştir.
Zulüm, menfaat ve çıkarlar, haram.. ön planda olmamıştır..

İyi bir yönetimin ve yöneticinin temelinde hak ve hukukun korkusuzca, özgürce, tarafsız işleyişi ve uygulanışı yatar..

Vatan Topraklarının ve üzerinde yaşayan Halkın bakiyesi için Devlet Politikası hata kaldırmaz.. Ülkenin ileri yada geri gitmesi süregelen Devlet Politikasına bağlıdır..

Seçmene doğru, dürüst Devlet Politikasını ifa edecek Cumhurbaşkanı, Milletvekili Adayları seçme görevi düşüyor..

Seçilen Cumhurbaşkanı, Milletvekillerine ise iyi bir Devlet Politikası yürütme görevi düşüyor..

Herkes görevinin bilincine vardığı sürece Türkiye Cumhuriyeti Devleti ilelebet payidar kalacaktır..

Korkma, sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak;
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak.

.....
Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım.
Hangi çılgın bana zincir vuracakmış? Şaşarım!
.....

Hakkıdır, hür yaşamış, bayrağımın hürriyet;
Hakkıdır, Hakk'a tapan, milletimin istiklâl!

.....
Ey Türk Gençliği! Birinci vazifen, Türk İstiklâlini, Türk Cumhuriyetini, ilelebet, muhafaza ve müdafaa etmektir.
.....

Unutma! Unutturma!

Sevgi ve Saygılarımla

26.05.2018

Kendi Dünyamla Hesaplaşma

Kendi Dünyamla Hesaplaşma

Hepimizi tek tek konuştursak hiçbirimiz toz kondurmayız kendimize. Çünkü bu hayatta bizden iyisi yoktur. Acaba gerçekten öylemi? Aslında biraz kendimize öz eleştiri yapabilirsek öyle olmadığını kesinlikle göreceğiz. Her birimizin en kötü yanı da bu olsa gerek. Görmek, kabullenmek asla istemeyiz.

Bakıyorum da dünüme, bugünüme ve geleceğime;

Hiç hak etmediğim halde çok canım yandı. Asla yapmadığım ve yapmayacağım şeyler için çok suçlandım. Diredim her şeye rağmen sessiz kaldım. İçim yana yana gözyaşlarım sicim gibi aktı içime. Güldüm, gülücükler saçtım herkese karşı. Ben çektim kimse çekmesin dedim. Her ihtiyacım var diyene koştum. Düşünmedim benim de sorunlarım var, benim de çocuklarım var kim benim yanımda oluyor da ben olayım diye.. Sonun da benden kötü kimse olmadı. Çünkü almadan vermeyi uyguladım ailem de, çocuklarım da, arkadaşlarım da, iş hayatım da.. Ben verdikçe herkes daha fazlasını istedi. Hiç kimse demedi bu da insan, bunun da duyguları var. Azıcık surat asmaya bile hakkım olmadı. Canım acılar içinde kıvranırken azıcık surat assam, azıcık konuşsam ukala, surat asan, terbiyesiz çekilmez oldum.

Peki akıllandım mı? Ders çıkardım mı olup bitenlerden..? Kısaca tek kelimeyle tüm bu soruların cevabı " Hayır ". Her kafadan bir ses çıktı ve kendilerine göre hakkım da yorum yaptılar. Kimisi "herkes kendine iyi desinler diye yaptı" dedi. Kimisi "görevi yapacak" dedi. Kimisi " rahat insan" dedi.. Hic bir kimse iç dünyamı görmek istemedi yada gördüler lakin işlerine geldiği için görmemezlikten geldiler.. Anladım ki o zaman ne yaparsan yap herkes gördüğü görmek istediği anladığı gibi görüp anlıyor sizi.. Peki onlar mı suçlu? Tabii ki hayır. Aslın da bir suçlu yok herkes masum. Kirli olan siz ve sizin düşünce, hayata bakış açınız .. Ya onlar gibi olacak siyah beyaz gözlüklerinizi çıkarıp hayata onların gözlükleriyle bakacaksınız. Verici olduğunuz sürece almaya hakkınız olmadığını kavrayacaksınız vesselam. Kişiliğiniz den, insanlığınız dan ödün vereceksiniz. Değeri olmayan bir insana değer verirsiniz sizi suçlamayıp ne yapacak? Kendini nasıl masum gösterecek. Siz acı çekmişsiniz, insanlığınızı unutmuşsunuz, yorgun düşmüşsünüz, ihtiyacınız varmış onlara ne. Siz banane demesini bilmedikten sonra. Size hayır diyenlere Siz hayır diye medikten sonra..

Umutlarım çalındı, hayallerim yıkıldı en önemlisi yüreğim pare pare yaralar bağıladı. Kimsenin suçu yok. Kendi ellerimle kendi dünyamı yıktım. Yıkımlarına müsaade ettim. Başkalarını şu yada bu şekilde düşünmekten kendimi unuttum. Kimisine ailem, kimisine arkadaşım dostum, kimisine sevgilim, eşim, kimine insan dedim elimden gelenin fazlasını yapmak için kendimi hırpaladım. Kapıları kapatıp arkamı dönemedim. Muameleye muamele şart diyemedim. Ben çektim onlar da çeksın diyemedim. Beni ezerlerken ben ezemedim..! Demeye kalktığımda da derinlerden gelen merhamet vicdan duygusu engel oldu.

Sonuç cam kırıklarıyla dolu bir Yürek, bitap ve yorgun düşmüş bir ruh kaldı.

İnzivaya çekilmek zorun da kaldığım hayatta ilk defa kendim için bir şey istiyorum artık gerçekten başkalarının düşüncelerini haklı çıkaracak düşünce ve yapı da insan olmak. Becere bilirmiyim onu bilmiyorum işte...

Kim bilir belki bir gün kendimi anlamaya bulmaya başladığım da başkalarının da anladığı, bulduğu bir insan olurum. Kim bilir!

03.06.2018 Ankara P.ÇETİN

YAŞAMAK ADINA İNSANLARIN YÜREKLERİNE DOKUNMAK

YAŞAMAK ADINA İNSANLARIN YÜREKLERİNE DOKUNMAK

Çocukluğum da rahmetli babam çok içerdi. Hele bir de içmeye başlayınca nerde Neşat Ertaş'ın, Aşık Mahsuni Şerif'in, Dilberay'ın vs kaseti var bulur teyibe koyar sesini sonuna kadar açar dinlerdi. Çoğu zaman kendide eşlik eder ağlardı..

Fakat işin ilginç yanı anam da aksine Kuran-ı Kerimi elinden düşürmez beş vakit namazını kılardı. Fakat bir günden bir güne anneme müdahale etmez aksine teşvik ederdi. Bizler ise Kuran Kursuna giderken sesini çıkarmayı bırak teşvik ederdi. O Her gün içen adam Ramazan ayı geldi mi içmeyi bırakır bir ay orucunu tutar bizim de orucu tutmamız için elinden geleni yapardı.

O zamanlar çocuk akli olsa gerek bu durumu pek idrak edemezdim. Birbirine çok tezat iki insan fakat birbirini de deliller gibi seven birbirinden bir dakika bile ayrılmayan iki insan..

Dahası bu kadar içen adamın orucunu tutması, bizleri inançlı yetiştirmek için çabalayan bir insan..

Fakat zaman geçip hayata atılınca anladım ki insan dile getiremediği acılar ve kendini anlatamadığı duyguları için içip acılarını unutmak istermiş.. Belki çoğu insana bu davranış hoş gelmeyebilir fakat her insanın acılarını unutmak için aradığı bir liman sığındığı bir sığınak şekli var işte.. Ne kadar acı çekiyormuş ki biz evlatlar bunu hiç bir zaman anlamamışız.. Hepimiz ağzımıza içki çok içiyor dile doladık. Hatta itiraf etmek gerek ise neyin var neden iciyorsun baba diyerek onun acılarını anlamak yerine kolayı seçmişiz sorumluluk duygusunu bir taraf edip kendimizi haklı çıkarmak için..

Hepimiz olmasada bir çoğumuz öyle degilmiyiz bu hayatta sorumluluk duygusundan kaçmak kendimizi de haklı çıkarmak için bananeler bulmuyor muyuz? O yüzden gün geçtikçe başıboş, duygusuz insanlar olmuyor muyuz? Sonra da kendimizi haklı çıkarmak için hayata suç atmıyor muyuz?

İçimiz den kaç kişi düşenin yüreğine iniyor? Kaç kişi düşene bir tekme de o atmıyor ki?

Bataklığa düşmüş bir kadını hangi erkek elinden tutup çıkartmak ister veya kaç erkek bu yüreği kendinde bulur? Ben cevap vereyim belki bir belki hiç. Aksine elinden tutmak yerine gider onunla birlikte olur ve arkasına dönüp bakmadan kaçar gider. Ve çok büyük gerekçesi de vardır zaten kötü yoldaydı...

Yine başka bir örnek verecek olursak kaç kişi bir hırsıza neden hırsızlık yapıyorsun diyip hırsızlık yapma nedenini ortadan kaldırır..

Bizler ne yazık ki gerek bireysel gerekse toplum olarak etrafımıza karşı duyarlı olmaktan aciz insanlar haline geldik. Varsa yoksa ben olduk yada düşenin elinden tutmak yerine bir tekme de biz atarak iyice uçurum sürekleyenler olduk.. Ne yazık ki de gün geçtikçe sayımız azalmıyor artıyor...

Yine kendimden bir örnek verecek olursam; oğlumun biri okulu sevmiyor du okulu nerde ise lise yıllarında bırakmak üzereydi 12 dersin 10 tanesi zayıfıdı. Okula gitmiyor sürekli okuldan kaçırıyordu. O zamanlar büyük bir mücadele verdim. Etrafımda ki çok fazla insan bıraksın okulu gitmesin dedi. Bazı insanlar ve öğretmenlerde benle birlikte mücadele verip onu okula kazandırma yolları aradı. Şimdi o inanlar aklıma geldikçe ki hiç çıkmıyor ben onlara duyarlı insan ve duyarlı eğitim öğretimi sadece öğretmek değil aynı zamanda eğitmek olduğuna inan gerçek eğitimci olarak görüyorum dua ediyorum her daim. Eğer Oğlum bugün İzmir gibi bir yerde tek başına Üniversite okuyorsa ben önce ALLAH'A sonra da o duyarlı yüreğe inmesini bilen insanlara borçluyum...

Eğer insansak eğer vicdan duygularımız varsa bence insanlara önyargılı davranarak, düşene bir tekme de biz vurarak vs hiç bir zaman refah aydınlık bir topluma refah bir ülkeye yaşanılasi bir hayata merhaba diyemeyiz..

Ne kadar duyarlı, ne kadar sorumluluktan kaçmayıp aksine taşın altına elimizi koyarsak bir o kadar daha insanca yaşanan bir hayata ömre sahip olur bu hayatta varım diyebiliriz...

Belki kimsenin yerin de olamayız ama en azından işe etrafımızda ki insanları anlamaya çalışarak karınca kararınca elimizden gelen insani duyguları hayata geçirerek azıçık da olsa bir başlangıç yapabiliriz..

İnsanlığın getirelerini önce içimiz de hissederek, kabul ederek sonra da toplumun hissetmesini ve kabul etmesini sağlayalım..

Yaratılan toplum senin-benim, sizin-bizim eserimiz. Birey olarak hayata insanlara bakış açımız görebilme yeteneğimiz gelecek inşa edilir...

Yaşanılasi bir hayat için el ele omuz omuza yürekleri iterek değil yüreklerle inip kazanarak sevgiyle saygıyla

duyarlılıkla hareket etmek için varlığımız varlık olsun.

Sevgilerimle

17.06.2018 Ankara P.ÇETİN

İNSANOĞLUNUN YAŞAM DÜNYASIN DA YOLCULUK

Uzun zaman oldu kendimle kalıp seyr-i aleme dalalı.

Gözler gene neler gördü, nelere tanık oldu, olmasına da, görünen manzaralar yürekte nasıl dile geldi, neler bıraktı..!

İşte tam bu nokta da tam bir duygu fırtınası hüküm sürdü..

Kimi zaman pare pare oldu, derin düşünceler içinde,

Kimi zaman, , melum melum bakıp boynu bükük bir çocuk oldu,

Kimi zaman insanlığa dair ne varsa yaşatıldığını, yaşadığını görüp yürek sevinci, umudu, sevgiyi tattı kefesinin gözünde...

.....

Seyr-i Alemde neler yoktu ki;

Ana-babanın ayrı olmasından, gene bu ana- babanın yeni yeni hayat kurmalarından dolayı alabora olmuş hayatlar, bu hayatlar içinde tutunmaya çalışan gencecik canlar mı dersiniz

Evine, çocuklarına, kardeşlerine bir lokma ekmek götürmek için alın teri döken, genç, yaşlı canlar mı dersiniz..

İşyerinde makam edinince kendini dev aynasında gören, karnı tok, sırtı pek idareciler mi dersiniz...

Tabii birde bunların tam tersi yaşamlar..

Mutlu, sevgi dolu aile ortamının da yetişmiş canlar..

Yoksulluğu hiç tatmamış, alın teri dökmemiş, alın terinin ne demek olduğunu bile bilmeyen zatlar...

İçinde bulunduğu zenginliğe, sahip olduğu makama rağmen hala insan olduğunu unutmayan, baba insanlar mı dersiniz..

Her kesimden, her türden, kimlere, hangi olaylara tanık olmadı ki bu gözler, bu yürekler.

.....

Zerreten ibaret hayatlar, fakat her bir zerretenin etkisinden doğarak, koskoca evreni etkisine alan duygular yoğunluğu...

Sevinçler/üzüntüler, kırılan yok olan umutlar/yeşeren, filiz veren umutlar, Zenginlik/Yoksulluk, İnsan olmak ve kalmak/ insanlığı unutmak ve kaybetmek....

Küçücük duyguların, olayların büyüyerek, devasa bir şölene dönüştüğü anları seyretmek, seyrederken görmek, gördüğünü anlamak ve yüreğinde hissedebilme şerefine nail olmak yada olmamak...

.....

Varlık içinde yüzerken, bir bardak çayın hesabını yapan gönüller!

Sefalet içinde yüzerken KENDİNİ düşünemeyen sahip olduğu bir kuru ekmeğini paylaşan gönüller..

.....

Evren, rengârenk bir gökkuşağı, bin bir renge sahip, bakıp görmesini bilene,

Evren, siyah beyaz filim şeridi, bakıp görmesini bilmeyene

.....

Yaşam, mana ve anlam yüklü, zenginliklerle dolu derin bir kuyu,

Yaşamak yada yaşamamak ise bu derin kuyuya inebilmek yada inememek,

.....

İnsanoğlu hayatta nefes aldığı sürece,

Önce kendi, kendiyle kalıp kendiyle yüzleşecek, sonra seyr-i aleme çıkıp,

Hayata, hayatlara bakacak,

Bakarken görecek,

Görürken farkedecek,
Farederken sorgulayacak,
Sorgularken düşünecek,
Düşünürken empati kuracak...
Empati Kurarken karara varacak,

Vardığı Karar görecek ki Yaşam Kalitesi olmuş!

.....

05.09.2018Ankara P.ÇETİN

Şehit Asker Osman'ın Anneye Mektubu

Can Anam

Kınalar sürüp gönderdiğin,
Kutsal vatan topraklarında,
Şahadet Şerbeti içmek,
Nasip oldu sakın ağlama anam..!
Bir gider bin geliriz!
Vatan hainleri hiç şüphe duymasın anam!

Kundakta kalan bebem, önce Allah'a
Sonra Sana emanet nur yüzlü can anam!
Vasiyetimdir
Mehmet'ime büyüyünce söyle anam
"Al kanlara sahip olduğunuz Vatan topraklarına
Baban gibi binlerce vatansever ana kuzuları,
Canlarını siper etti de bir karış toprağı vermedi.

Boynu bükük değil başı dik büyüsün,
Vakti zamanı gelince eline kılmasını yakıp,
Baba ana ocağı asker ocağına gitsin....
Ben gibi Şahadet Şerbeti içen tüm,
Mehmetçikler arkasında siper olacak anam...!

Ha unutmadan güzel anam birde,
Nasır tutmuş ellerinle yağurduğun,
Hamurdan saçta en sevdiğim
Yağlı bazlamadan yap, dağıt herkese,
Kınalı kuzumun selamı var sizlere,
Bu vatan toprakları Mehmetçikler
Var olduğu sürece hiç bir haine mal olmaz"
Deyiver benim méşakatlı can anam...!

Nazlı yarım sana da bir çift lafım var.
" Ay ışığından daha parlak ay yüzlü yarım!
Sakın ola arkamdan yas tutma, arkamızdan
Yas tutmak yakışmaz bizlere...
Yas ölenlere tutulur..
Biz ölmedik ölmeyeceğiz,
Şüheda fıskırarak bu Vatan Topraklarında Şüheda...!

Burada mektubuma son verirken, selam eder, hasretle anamın ellerinden, ay yüzlü yarimle can Mehmedimin gözlerinden öperim... Sağlıcakla kalın. Rabbime emanet olun...

Vatan Sağ OLSUN
Kınalı Kuzun Osman

08.05.2019 Ankara P.ÇETİN

NOT; Tüm Şehitlerimizin Ruhu Şad Mekanları Cennet OLSUN...

Ruhumuzu Engin Denizlere Bırakmak

[italik]

Ruhumuzu Engin Denizlere Bırakmak

Bazen cam kırıkları yüreğinize batıp acıtsa da sünger çekmek ister yüreğinizde ki merhamet duygusu.. İşte o anlar da gözleriniz buğulansa da yutkunmak isteyip yutkunamasanız da boğazınız düğüm düğüm olsa da ruhunuzu yüreğinizden gelip dudaklarda biten gülümsemenin huzuru kaplar..

İnsan olmanın en büyük erdemi cam kırıklarına sebep olanları affetmekten geçse gerek... Affedince ne kadar güzel olur hayat. Herseyden önce kendini affetmiş olursun. Gönlünde baharlar açar.. Ruhun özgürlük naraları atar! Kaybolursun mutluluk deryasin da. Omuzlarımızdan tonlarca yük kalkmış gibi kendinizi hafif hissedersiniz. Zaten öyle de olmaz mı?

Düşünsenize her gün surat asık, kızgın, öfkелisiniz; çekilmez olurdu hayat herhalde. Hersey üstünüze üstünüze gelirdi. Kendi kendinize hayatı zehretmek bu olsa gerek.. Halbuki ki hayatı kendimize zehredecek kadar uzun değil. Bulduğumuz gelip geçici handa yarına bile çıkacağımız meçhul iken!

Gelin bugün önce kendimiz için sonra da insanlık için bir şey yapalım. İçimizde ne kadar öfkелendigimiz, kırıldığımız... ne varsa, kim varsa hepsini affedelim. Sonrada kendimize bir kahve yapıp ruhumuzu engin denizlerin serinliğine bırakalım...

17.05.2021 Ankara P.ÇETİN

Umudum Var

[italik][ikiyanayasa]
Umudum Var

Gecenin bir saatinde yüreğime bir ateş düşer!
Düşünürüm!Evsiz barksız kimsesizleri, aç sefil, evsiz barksız..ne yaparlar ? Ne ederler?
Bilinmez!

Nerde çöplerden ekmek toplayan, nerde sokaklar da ekmeğinin peşinde koşan, bir çocuk görsem içim cız eder!
Düşünün okul çağında bir çocuk, okulda olması gerekirken sokaklar da ekmek kavgası veriyor! Çöpten bulduğu yiyecekleri, boyama sandığından, sokağa attığı teraziden, aldığı üç beş kuruşla alacağı ekmeği kardeşlerine, hasta anasına götürecek belki de kimbilir!
Tüm bunlar ne acı değil mi?

Hele hele daha da acısı var ki yaşını başını almış teyzelerin, amcaların rızkını çıkarmak için sokağa attığı tezgahlarda ki ürünleri almak için pazarlık yapan insanlar..!
Hiç düşünmez, hiç utanmayız pışkin piskin pazarlık yaparken.

Toplumumuzdaki bu tür gerçekleri çoğaltabiliriz bir çok örnekle.. Pazara geç saatte gidip atılanları toplayan, Bir marketin attığı yiyecekleri yüzü kızarak toplayan insanlar vs..

Peki utanması gereken onlar mı yoksa onları bu hale getirenler mi? Yoksa çevremiz de olup bitenleri sorgulamayan, düşünmeyen bizler mi? Hepimizin bu hale gelmemizi payı var galiba değil mi?

Bir de yalın ayak, üstü başı yırtık içinde fakat bir dilim kuru ekmek için sabahlara kadar şükredecek çocukların, kişilerin yanın da önlerinde her şeyi olan fakat beğenmeyen insanlar Çocuklar var. Peki bunlara ne demeli? Şımarıklık, kendini beğenmişlik... adını ne koyarsanız artık takdir Sizlerin...

Demem o ki hergeçen gün toplum olarak bir adım daha geriye gidiyoruz.. Eskiden komşumuz açken, uyuyamayan bizler şimdiler de daha duyarsız bir nesile imza atar olduk.

"Bize değmeyen yılan bin yaşasın" diyip çevremizde olup bitenlere duyarsız, sorgulamayan bir nesil haline geldik.

Ama benim hala gelecekte umudum var. İnşallah gerekli maddi manevi refaha ulaşır da tüm bunları arkamızda bırakırız. Hakkımızda her şeyin hayırlısı. Allah yardımcımız olsun..!

21.05.2021 Ankara P.ÇETİN

Bu Devirde Cambaz olmak

[italik][iceri

Yıllarca okur durursunuz bir baltaya sap olmak için. Siz bir taraftan, ananız babanız bir taraftan okumak, okutmak için didinir durur. Artık yıllar yılları kovalar durur. Birde bakmışsınız ilkokul, ortaokul, lise, üniversite derken okul yılları geride kalmış . Peki okul bitince bitmiş midir her şey? Tabii ki hayır...

Okul bitmiştir bitmesine de önünüzde daha zorlu bir sınav bekler sizi.. İş güç sahibi olmak.. Düşünürsünüz kara kara şimdi nasıl iş bulacaksınız.. ? Bu devirde kolay mı öyle iş bulmak? Bu işin bir de torpili var. Öyle ya yazılıyı geçseniz sözlüde elenmek var işin ucunda. Ama siz yılmadan bıkmadan bir umutla elinizde diploma başlarsanız kapı kapı dolaşmaya, sınavdan sınava koşmaya.. Sonun da kiminizin işi yaver gider bulur işini gücünü, kiminizin işi yaver gitmez bulamaz iş güç. Bulanlar sevinir bulamayanlar bulanlara bakıp umut eder...

Neyse efendim biz iş bulanlarla devam edelim konumuza. İş bulunca biter mi çile,? Bitmezzz... Hadi bakalım geçindir geçindire bilersen aldığın üç beş kuruşla evini barkını.. Çoluk çocuğunun yetiş yetisebilersen ihtiyaçlarına.. Daha maaş almadan tüketmişsin sıfırları.. Artık başlarsın ek iş olarak ya pazarda liman satmaya, ya bir apartmanda kapıcılık yapmaya yada bir takside geceleri şoförlük yapmaya.. Bitmez efendim bitmez bu devirde insanoğlunun çilesi...

Peki bir de emeklilik hayallerimiz var onu da unutmayalım değil mi ama? Başlarız emekli olma hayalleri kurmaya.. Peki nasıl geçecek onca zaman? Koydular ya bir yaş sınırlaması.. Dile kolay beş sene değil, on sene değil tam altmış beş yaş, bilmem kaç gün çalışırsan emekli olabilirsin. Marifet sanırsız emekli olmayı. Sanırsız emekli olunca bitecek her derdimiz.. Emekli olunca alacağız toplu para, alınca da alacağız bir ev. Böylece kiradan kurtulup ev sahibi olacağız. Tabii alabilirsen al bir ev..

Alamazsın efendi alamaz..!

Durun canım şunun şurasında hayal kuruyoruz. Hayal kurmakta parasıyla değil ya...

Efendim bu hayatta hayalimiz gerçek oldu emekli de olduk. İşte işin en zor yanına geldik. Maaştan kesildi mi ek ödenek, çoluk çocuk yardı mı vb. Kaldı mı sana kuş kadar bir maaş.

Geçin gecine bilersen.. Elden ayaktan düşmüş olunca (eee Yaş olmuş altmışbeş)başlarsın artık çoluk çocuk eli değnemeye (Tabiki çoluk çocuk varsa). Çocuktan da yoksa fayda talim edersin bir kuru soğan ekmeğe.. tabii ki onuda bulabilirsen...

Velhasıl efendim bu hayatta okumakta, bir baltaya sap olmakta, emekli olmakta zor zanaat.. Hayatta kalabilmenin yolu ise cambaz olmaktan geçmekte...

Bu devirde hayatta kalmayı başarabilenlere selam olsun...

24.05.2021 Ankara P.ÇETİN

Kaderlerine Terkedilmiş Çocuklar

[italik]

Dışarı da bahar havası var,
bardaktan boşanırcasına, yağmur yağıyor!

Sokak köşesinde bir çocuk,
yalın ayak, üstü başı çıplak, titreyerek, ürkek bakışlarla,
sokaktan geçenlere bakıyor,
O an utancımın, yerin dibine geçiyorum!

Birden bire ruhumun üşüdüğünü,
iliklerime kadar donduğumu hissediyorum! koşar adımlarla evden çıkıp
bir solukta çocuğun, yanında buluyorum kendimi,
kucaklayıp sarıyorum sınımsız!

Bir solukta ağızımdan sorular çıkıyor,
adın ne senin?
neden bu havada dışardasın?
annen, baban yok mu?
okula gidiyor musun? kaç yaşındasın?
Çocuk, şaşkın şaşkın bakıyor suratıma
her halinden afaladığı belli!

Çocuk biraz mahçup başlıyor anlatmaya, ağlamaklı bir halde,
" Adım Ahmet,
ekmek kavgası be teyze,
babam yok, annem hasta, kardeşlerim aç,
okula gidemedim, dokuz yaşındayım"
o an,
gözlerimden yüreğime akıyor gözyaşları!

Ahmet kaderine terkedilmiş,
dışarda ki binlerce çocuktan, yalnızca bir tanesi
daha ne kadar bedbah halde çocuk var bilinmez! bizler duyarsız, bencil, bir toplum olduğumuz sürece de ne kadar
çocuk olacak o da meçhul!

Zannımca, her birimiz bir çocuğun yüreğine, dokunursak, dokunmayı becerebilirsek, eminim ki
çocuklar, kaderlerine terkedilmemiş olacak!

26.05.2021 Ankara P.ÇETİN

Dua ve Biz

[italik]
Dua ve Biz

Kalpten yapılan duadır her zaman makbul olan. İçten gelerek Allah'a yapılan bir yakarma nelere kadir değildir ki.. Açılmaz denilen kapılar açılır, başa gelen onca bela def edilir... En güzel dua ise, bir insanın bir insana habersiz yapacağı dua olsa gerek... İçten gelerek yaptığım her dua, her zaman yerini buldu çok şükür.

Allah'ın hikmetinden sual olunmaz. Hayatımızın bir anı yok ki dua etmeyelim. Namaz kılarken, sınava girerken, çalışırken, evden çıkarken, başımıza kötü ve güzel şeyler geldiğinde ... hayatımızın her anında dua ederiz. Onca edilen dua hiç hayırlara vesile olmaz mı? Yeter ki içten, samimi duygularla dua edilsin.. .

Babasız çocuk büyüten bir anne olarak dilimden duayı hiç eksik etmedim. Çok şükür ki mükafatını da fazlasıyla aldım. Şu an çocuklarımın hiç bir kötü huyu yok, kimsenin dedikodusunu yapmazlar, kimsenin ekmeğinden gözleri yok şükürler olsun ki.. hele onca çektiğim maddi ve manevi sıkıntıları kuş gibi hafif atlatmama ne dersiniz? Tabi ki de Allah'a gece gündüz yaptığım dualar sayesinde de... Evimden bereket hiç eksik olmadı. Ne zaman bir darlığa düşsem, ne zaman bir çıkmaza girsem yaptığım dualar karşı geldi...

Dua ederken çok dikkat etmeliyiz. Hayırsız bir duadan hayırlı bir dua her zaman makbuldür. Allah'a dua ederken her zaman hayırlısını istemeliyiz. Hayırlısı demediğimiz dua başımıza gelecek en büyük felakettir zannımca. Belki bir çoğumuz bu yazıyı okurken "duanın hayırlısı, hayırsız mı olur? Dua duadır " diyorur. Hayır efendim hayırlı dua kadar hayırsız dua da vardır. Alınan ahlak da Allah katın da bir duadır. İyilik yaparsak hayırlı dua, kötülük yaparsak da hayırsız dua alırız..

Düşünün bir yaptığımız iyilikler sonucu aldığımız duaları, bir de yaptığımız kötülükler sonucu aldığımız ahlakları.. Anne, baba, evlat, insan.. kıymeti bildiğimiz sürece her daim hayırlı dualara nail olur, hayırla yaşarız.. Tam aksi durum da ise hayırsız dualara nail oluruz. Bu nedenle ki her işin başı hayırlı dua almaktan geçer.

Dua insana can suyu gibidir. Dua ettikçe, gönlümüz, ruhumuz huzur bulur. Bedenimiz ise kuş gibi hafifler...Canımıza can katar. Etrafa sevgiyle hoşgörüyle..yaklaşırız.

Rabbim hayırlı dua alanlardan ve edenlerden eylesin bizi her daim.. Hayırsız dua almaktan ve etmekten ise her daim bizleri alı koysun.

Dua Allah' a bir teslimiyettir. Bu yüzden Dilimizden dua eksik olmaz inşallah da Allah'ın feyzi üzerimize olur..

27.06.2021 Ankara P.ÇETİN